

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind căutarea persoanelor dispărute

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Domeniul de aplicare

Art.1. - (1) Prezenta lege stabilește cadrul organizatoric, procedurile administrative, metodele și evidențele specifice activității de căutare a persoanelor dispărute.

(2) Căutarea persoanelor dispărute se desfășoară în mod coordonat la nivelul unităților Poliției Române, ca activitate de prevenire a infracțiunilor și de menținere și asigurare a ordinii și siguranței publice, realizată în scopul găsirii persoanelor dispărute și prevenirii unui pericol asupra vieții, integrității corporale sau sănătății acestora.

(3) Prezenta lege nu se aplică pentru:

a) identificarea, căutarea, localizarea și prinderea unei persoane date în urmărire, potrivit Legii nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Codul de procedură penală*, în scopul aducerii acesteia în fața organelor judiciare ori punerii în executare a anumitor hotărâri judecătorești;



b) găsirea unei persoane pentru a participa la o procedură în fața unei autorități sau pentru a-și îndeplini obligații civile;

(4) Cu excepțiile prevăzute la art. 47, prezenta lege nu se aplică pentru căutarea salvarea unei persoane a cărei viață sau sănătate sunt amenințate sau afectate de producerea unei situații de urgență.

Definirea unor termeni și expresii

Art.2. - (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *persoană dispărută* – persoana a cărei locație actuală nu este cunoscută și care nu poate fi contactată de persoanele cu care, în mod obișnuit, ține legătura, sau persoana care comunică prin orice mijloc faptul că nu poate stabili locația în care se află și că, din motive independente de voința sa, nu poate părăsi acea locație;

b) *membru de familie* – soțul/soția, persoana care conviețuiește cu persoana dispărută și care se gospodărește împreună cu aceasta de o manieră stabilă și continuă, ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude;

c) *reprezentant legal al minorului* – părintele, tutorele sau persoana desemnată, potrivit legii, să exercite drepturile și să îndeplinească obligațiile părintești față de minor, inclusiv persoana desemnată potrivit art. 104 alin. (2) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) *locul dispariției* – adresa exactă sau descrierea locului în care persoana dispărută a fost văzută ultima dată sau despre care există informații că a fost prezentă;

e) *data dispariției* – data calendaristică și, atunci când este posibil, ora sau intervalul de timp în care persoana dispărută a fost văzută ultima dată sau în care există informații că a fost prezentă;

f) *momentul sesizării dispariției* – data calendaristică și ora întocmirii documentelor prin care se consemnează sesizarea dispariției unei persoane potrivit art. 10 alin. (3) sau art. 12;



g) *unitate de poliție* – unitate a Poliției Române cu atribuții de prevenire a infracțiunilor și de menținere și asigurare a ordinii și siguranței publice;

h) *personal de ordine publică* – personal al Poliției Române, Jandarmeriei Române, Poliției de Frontieră Române sau Poliției locale cu atribuții în domeniul ordinii publice;

i) *găsirea persoanei dispărute* – obținerea unor date și informații certe cu privire la locația actuală a unei persoane considerate ca fiind dispărută;

j) *sistem informatic* – orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate ori aflate în relație funcțională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic;

k) *date informatice* – orice reprezentare de fapte, informații sau concepte sub o formă adecvată prelucrării într-un sistem informatic, inclusiv un program capabil să determine executarea unei funcții de către un sistem informatic.

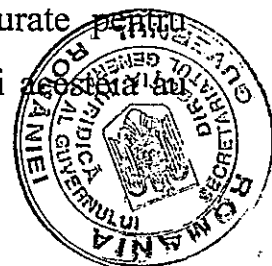
(2) Prezenta lege utilizează sintagma „situație de urgență” cu înțelesul stabilit la art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.15/2005, cu modificările și completările ulterioare.

Principiile activității de căutare a persoanelor dispărute

Art.3. - Procedurile administrative și metodele specifice activității de căutare a persoanelor dispărute, prevăzute de prezenta lege, se desfășoară potrivit următoarelor principii:

a) *interesul superior al persoanei dispărute* – în aplicarea prezentei legi se prezumă că persoana dispărută este de acord cu obținerea și utilizarea de către autoritățile publice a unor date și informații privitoare la viața sa intimă, familială și privată, necesare desfășurării unor activități urgente apte să contribuie la găsirea sa;

b) *prioritatea cazurilor noi de dispariție* – activitățile desfășurate pentru căutarea unei persoane în primele 48 de ore de la momentul dispariției se desfășoară în



prioritate în raport cu activitățile desfășurate pentru căutarea persoanelor a căror dispariție s-a produs în urmă cu mai mult de 48 de ore;

c) *rolul activ al autorităților* – obținerea datelor și informațiilor necesare stabilirii faptului că o persoană este sau nu dispărută și realizării activităților de căutare a persoanelor dispărute este în sarcina autorităților publice;

d) *publicitatea cazurilor de dispariție* – autoritățile publice care desfășoară activități de căutare a unei persoane dispărute fac publice informații referitoare la dispariția acesteia;

e) *confidențialitatea datelor privind viața privată* – datele și informațiile privind viața intimă, familială și privată obținute de personalul autorităților și instituțiilor publice cu ocazia desfășurării activităților de căutare a unei persoane dispărute nu sunt destinate publicității și pot fi divulgate doar persoanelor cărora le sunt necesare pentru realizarea atribuțiilor proprii de căutare a persoanei dispărute;

f) *nediscriminarea* – căutarea persoanelor dispărute se desfășoară fără discriminare pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, sex, orientare sexuală, opinie ori apartenență politică, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA ori pentru alte împrejurări de același fel.

Protecția datelor cu caracter personal

Art.4. - (1) Prelucrările de date cu caracter personal efectuate potrivit prezentei legi constituie prelucrări efectuate în scopul prevenirii infracțiunilor și realizării activităților de menținere și asigurare a ordinii și siguranței publice.

(2) Prelucrările de date cu caracter personal efectuate potrivit prezentei legi se realizează cu respectarea prevederilor Legii nr. 363/2018 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, descoperirii, cercetării, urmăririi penale și combaterii infracțiunilor sau al executării pedepselor, măsurilor educative și de siguranță, precum și privind libera circulație a acestor date.



CAPITOLUL II

Cadrul organizatoric

Secțiunea 1

Autoritatea competentă

Autoritatea competentă

Art.5. - (1) Autoritatea competentă privind căutarea persoanelor dispărute este Poliția Română.

(2) În cadrul Poliției Române se constituie, în condițiile legii, structuri specializate pentru căutarea persoanelor dispărute, la nivel central și la nivel teritorial.

(3) Structura organizatorică, numărul și specialitățile posturilor, precum și dotarea structurilor specializate pentru căutarea persoanelor dispărute se stabilesc potrivit normelor de competență de la nivelul Ministerului Afacerilor Interne, astfel încât să se asigure capacitatea operațională necesară îndeplinirii atribuțiilor prevăzute în prezenta lege în regim de continuitate a serviciului polițienesc.

Unitatea centrală pentru persoane dispărute

Art.6. - (1) În cadrul Inspectoratului General al Poliției Române se constituie o unitate centrală pentru coordonarea și sprijinirea activității de căutare a persoanelor dispărute, denumită în continuare *Unitatea centrală pentru persoane dispărute*.

(2) Unitatea centrală pentru persoane dispărute îndeplinește, în principal, următoarele atribuții:

a) desfășoară activități de îndrumare, sprijin și control la structurile specializate pentru căutarea persoanelor dispărute constituite la nivel teritorial;

b) desfășoară activități de îndrumare și sprijin la celelalte structuri ale Poliției Române, privind organizarea și realizarea activităților de căutare a persoanelor dispărute din competența acestora;

c) elaborează ghiduri, formulare standardizate și manuale de bune practici destinate a fi utilizate în activitatea de căutare a persoanelor dispărute;



d) elaborează recomandări pentru populație cu privire la modul de comportare în cazul dispariției unei persoane;

e) cooperează cu structuri similare din străinătate;

f) colaborează, în domeniul său de competență, cu persoane fizice și persoane juridice, române sau străine;

g) în cazurile preluate spre soluționare, organizează și coordonează întreaga activitate de căutare a persoanei dispărute, efectuează sau, după caz, solicită personalului de ordine publică să efectueze activități de căutare a unei persoane dispărute și gestionează dosarele de dispariție.

Unitățile teritoriale pentru persoane dispărute

Art.7. - (1) La nivelul inspectoratelor județene de poliție, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, se constituie structuri specializate pentru căutarea persoanelor dispărute, denumite în continuare *unități teritoriale pentru persoane dispărute*.

(2) Unitățile teritoriale pentru persoane dispărute îndeplinesc, în principal, următoarele atribuții:

a) organizează și coordonează întreaga activitate de căutare a unei persoane dispărute;

b) efectuează sau, după caz, solicită personalului de ordine publică să efectueze activități de căutare a unei persoane dispărute;

c) constituie și gestionează dosarele de dispariție a persoanelor;

d) organizează și coordonează întreaga activitate de identificare a persoanelor cu identitate necunoscută și a rămășițelor umane neidentificate;

e) cooperează cu structuri similare din străinătate;

f) colaborează, în domeniul lor de competență, cu persoane fizice și persoane juridice, române sau străine.

Secțiunea a 2 – a **Persoanele partenere**



Sprijinul din partea persoanelor partenere

Art.8. - (1) Orice persoană fizică sau juridică, denumită în continuare *persoană parteneră*, poate adera, în mod voluntar și gratuit, la efortul autorităților competente în găsirea persoanelor dispărute.

(2) Persoanele partenere pot desfășura activități, precum:

- a) mediatizarea cazului, prin intermediul resurselor disponibile;
- b) elaborarea unor postere, pliante, clipuri audio-video sau alte asemenea materiale de informare privind persoane dispărute;
- c) participarea în teren la căutarea persoanei dispărute sau la distribuirea unor materiale de informare;
- d) punerea la dispoziția autorităților competente a unor mijloace tehnice sau logistice.

Evidența persoanelor partenere

Art.9. - (1) Aderarea persoanelor partenere se face printr-un mecanism de înregistrare on-line pus la dispoziție de Poliția Română.

(2) Poliția Română asigură gestionarea și actualizarea bazei de date privind coordonatele de contact și resursele de sprijin ale persoanelor partenere.

(3) În cazul în care o persoană parteneră nu deține resursele de sprijin necesare sau nu oferă sprijinul asumat, Poliția Română poate decide neinclusiunea sau, după caz, eliminarea acesteia în/din baza de date prevăzută la alin. (2).

CAPITOLUL III

Proceduri administrative

Secțiunea 1

Sesizarea dispariției unei persoane

1
2
3
4
5
6
7



Modalitățile de sesizare

Art.10. - (1) Dispariția unei persoane poate fi sesizată de către orice persoană, prin orice mod de comunicare.

(2) Unitățile de poliție au obligația de a primi sesizări privind dispariția unor persoane, indiferent de competența teritorială sau materială.

(3) Unitățile de poliție, indiferent de competența teritorială sau materială, se sesizează din oficiu cu privire la dispariția unei persoane, atunci când din datele și informațiile obținute în activitatea curentă rezultă că o persoană este dispărută și nu există sesizarea unei alte persoane cu privire la acest fapt. În acest sens, se întocmește un proces-verbal, în cuprinsul căruia se consemnează datele și informațiile care stau la baza sesizării din oficiu, precum și data calendaristică și ora întocmirii acestuia.

Conținutul sesizării

Art.11. - (1) Sesizarea privind dispariția unei persoane cuprinde următoarele:

a) numele și prenumele, data și locul nașterii, codul numeric personal, adresa unde locuiește efectiv și datele de contact ale persoanei care sesizează dispariția;

b) datele prevăzute la lit. a), referitoare la persoana dispărută, cunoscute de către persoana care sesizează dispariția;

c) informații privind gradul de rudenie, afinitate sau relația persoanei care sesizează dispariția cu persoana dispărută;

d) data și locul dispariției, precum și alte informații privind circumstanțele în care s-a produs dispariția, cunoscute de către persoana care sesizează dispariția;

e) informații care să indice faptul că persoana dispărută ar putea fi încadrată în una dintre categoriile prevăzute la art. 41 alin. (1);

f) informații privind eventuale activități de căutare realizate de către persoana care sesizează dispariția și rezultatul acestora;

g) alte date și informații dintre cele prevăzute la art. 21, cunoscute de către persoana care sesizează dispariția;

h) orice alte date și informații pe care persoana care sesizează dispariția le consideră relevante pentru căutarea persoanei dispărute.



(2) Primirea sesizării nu poate fi refuzată pe motiv că persoana care sesizează dispariția nu comunică una sau mai multe dintre datele și informațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) - h).

(3) Atunci când persoana care transmite date și informații cu privire la dispariția unei persoane nu dorește să comunice datele prevăzute la alin. (1) lit. a), se aplică prevederile art.10 alin. (3).

(4) În situația în care sesizarea privind dispariția unei persoane este făcută de una dintre entitățile prevăzute la art. 67 alin. (3), reprezentantul acestei entități are obligația de a pune, de îndată, la dispoziția unității de poliție la care sesizează dispariția, dosarul persoanei expuse riscului de dispariție.

Preluarea sesizării

Art.12. - (1) Activitatea curentă a unităților de poliție se organizează astfel încât orice sesizare privind dispariția unei persoane să fie preluată, de îndată, cu prioritate.

(2) Sesizarea se consemnează în scris de către persoana care o depune sau, cu acordul acesteia, de către polițistul care o primește. În situația în care persoana care depune sesizarea nu vorbește, nu înțelege limba română, nu se poate exprima sau prezintă handicap auditiv ori surdocecitate se asigură posibilitatea de a comunica prin interpret sau prin intermediul unei persoane cu aptitudini de comunicare, la cerere sau din oficiu. Pentru consemnarea declarației pot fi utilizate formulare tipizate puse la dispoziție de către unitatea de poliție.

(3) Polițistul care primește sesizarea solicită persoanei care sesizează dispariția fotografii, imagini video, bunuri, obiecte și înscrisuri, relevante și utile căutării persoanei dispărute. Primirea acestora se face pe bază de dovadă scrisă.

(4) În situația în care există mijloace tehnice, declarația persoanei care depune sesizarea poate fi înregistrată cu mijloace tehnice audio sau audiovideo, cu acordul acesteia.

(5) La solicitare, persoana poate primi o copie a sesizării formulate.

(6) Atunci când este formulată telefonic, preluarea sesizării de către unitatea de poliție se face prin completarea în mod corespunzător, de către polițistul care primește



apelul telefonic, a unui formular tipizat destinat acestui scop sau prin întocmirea unui proces verbal.

(7) Dacă există mijloace tehnice, comunicările efectuate prin telefon, în alt mod decât prin numărul de apel unic de urgență „112”, sunt înregistrate, fără acordul persoanelor. În acest caz, polițistul care primește apelul telefonic are obligația de a informa apelantul cu privire la înregistrarea comunicării.

(8) În cuprinsul documentelor întocmite potrivit alin. (2) sau (6) se consemnează data calendaristică și ora întocmirii acestora.

Transmiterea sesizării la unitatea teritorială pentru persoane dispărute

Art.13. - (1) Procesul-verbal privind sesizarea din oficiu întocmit potrivit art. 10 alin. (3) sau sesizarea preluată potrivit art. 12, se remite, de îndată, unității teritoriale pentru persoane dispărute competentă, denumită în continuare *unitate teritorială competentă*.

(2) Unitatea teritorială competentă se determină, în ordine, de:

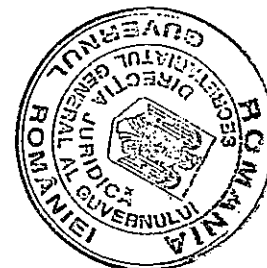
- a) locul dispariției;
- b) locuința efectivă a persoanei dispărute;
- c) ultima reședință din România a persoanei dispărute;
- d) ultimul domiciliu din România al persoanei dispărute;
- e) locul sesizării dispariției.

Secțiunea a 2-a

Dosarul dispariției

Constituirea dosarului dispariției

Art.14. - (1) Unitatea teritorială competentă constituie, pentru fiecare persoană dispărută în parte, un dosar al cazului de dispariție, denumit în continuare *dosarul dispariției*.



(2) Atunci când sesizarea privește dispariția mai multor persoane la aceeași dată și în același loc, se constituie un singur dosar al dispariției pentru toate persoanele respective.

(3) Dosarul dispariției se constituie pe suport de hârtie și/sau în format electronic.

(4) În scopul bunei desfășurări a activității de căutare a unei persoane dispărute, în raport de circumstanțele cazului, Unitatea centrală pentru persoane dispărute poate prelua spre soluționare dosarul dispariției sau poate dispune preluarea acestuia de către o altă unitate teritorială decât cea competentă potrivit ordinii prevăzute la art. 13 alin. (2).

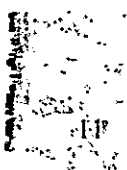
(5) În cazul preluării spre soluționare a dosarului dispariției, Unitatea centrală pentru persoane dispărute exercită toate competențele prevăzute de prezenta lege pentru unitatea teritorială pentru persoane dispărute.

Evaluarea periodică a dosarului dispariției

Art.15. - (1) În cazul în care persoana nu a fost găsită, șeful unității teritoriale competente are obligația de a evalua periodic, lunar în primele 6 luni de la momentul sesizării dispariției și, ulterior, cel puțin o dată la 3 luni sau ori de câte ori este necesar, datele și informațiile din dosarul dispariției și de a stabili activitățile ce urmează a fi desfășurate în continuare.

(2) Unitatea centrală pentru persoane dispărute are acces la dosarul dispariției și la rezultatul evaluărilor prevăzute la alin. (1) și poate dispune desfășurarea de către unitatea teritorială competentă a unor activități de căutare a persoanei dispărute.

(3) Membrii de familie și, atunci când există, reprezentantul legal al persoanei dispărute au dreptul de a fi informați cu privire la stadiul procedurilor de căutare la cerere, verbal sau, atunci când solicită în mod expres, în scris. Informarea verbală se realizează în termen de maximum 24 de ore de la data înregistrării solicitării, iar informarea scrisă se transmite în termen de maximum 10 zile de la data înregistrării solicitării. Se transmite o singură informare scrisă indiferent de numărul cererilor formulate într-un interval de 30 de zile de la ultima cerere, prin care s-a solicitat în mod expres răspuns în scris.



(4) Cu ocazia evaluărilor prevăzute la alin. (1), la nivelul unității teritoriale competente se distrug, pe bază de proces-verbal, datele și informațiile din dosarul dispariției, care au fost obținute prin metode speciale de căutare a unei persoane dispărute, și care nu sunt necesare pentru realizarea activităților de găsire a persoanei dispărute.

Trecerea dosarului dispariției în evidența pasivă

Art.16. - (1) Dosarul dispariției se trece în evidența pasivă atunci când metodele specifice activității de căutare a persoanelor dispărute adecvate circumstanțelor cazului au fost epuizate și este incident unul dintre următoarele cazuri:

a) dacă persoana dispărută, cu privire la care datele și informațiile deținute de unitatea teritorială competentă arată că se află în una dintre categoriile prevăzute la art. 41 alin. (1), nu a fost găsită în termen de 7 ani de la momentul sesizării dispariției. În cazul în care persoana dispărută este minor, trecerea în evidența pasivă se face doar după trecerea unui termen de 7 ani de la împlinirea de către acesta a vârstei de 18 ani;

b) dacă persoana dispărută, cu privire la care datele și informațiile deținute de unitatea teritorială competentă arată că nu se află în una dintre categoriile prevăzute la art. 41 alin. (1), nu a fost găsită în termen de 1 an de la momentul sesizării dispariției.

c) dacă datele și informațiile deținute de unitatea teritorială competentă arată că persoana dispărută, indiferent de vârstă, a decedat în condiții care nu au permis recuperarea cadavrului și au trecut 3 luni de la data sesizării dispariției.

(2) În situația trecerii dosarului dispariției în evidența pasivă, semnalările din bazele de date create în scopul găsirii persoanei dispărute rămân active.

(3) Trecerea în evidența pasivă a dosarului dispariției se dispune de către șeful unității teritoriale competente.

(4) Unitatea teritorială competentă informează, în scris, cu privire la trecerea în evidența pasivă a dosarului dispariției, în termen de 10 zile de la dispunere, cel puțin un membru de familie sau reprezentantul legal al persoanei dispărute, dacă există și poate fi contactat.



Redeschiderea dosarului dispariției

Art.17. - (1) Șeful unității teritoriale competente dispune redeschiderea dosarului dispariției, atunci când sunt obținute noi date și informații care pot conduce la găsirea persoanei dispărute. Se poate dispune redeschiderea dosarului dispariției chiar dacă persoana dispărută a fost declarată moartă prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă.

(2) La redeschiderea dosarului dispariției se stabilesc activitățile ce urmează a fi desfășurate în continuare pentru căutarea persoanei dispărute.

(3) Unitatea teritorială competentă informează, în scris, cu privire la redeschiderea dosarului dispariției, în termen de 10 zile de la dispunere, cel puțin un membru de familie sau reprezentantul legal al persoanei dispărute, dacă există și poate fi contactat.

Clasarea dosarului dispariției

Art.18. - (1) Dosarul dispariției se clasează atunci când:

- a) a fost găsită persoana dispărută;
- b) a fost găsit cadavrul persoanei dispărute sau rămășițe ale acestuia;
- c) persoana a fost dată în urmărire potrivit Codului de procedură penală;
- d) există o cerere sau o informare în sensul încetării activităților de căutare a persoanei dispărute, transmisă de autoritățile competente ale unui stat străin, în cazul în care dosarul dispariției a fost deschis la solicitarea acestora;
- e) au trecut 20 de ani de la trecerea dosarului în evidența pasivă.

(2) Clasarea dosarului dispariției se comunică:

- a) Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, în vederea ștergerii semnalării din Registrul național de evidență a persoanelor;
- b) Direcției Generale de Pașapoarte, în vederea ștergerii semnalării din Registrul național de evidență a pașapoartelor simple.

Accesul organului de urmărire penală la dosarul dispariției



Art.19. - Organul de urmărire penală sesizat într-o cauză penală în care persoana dispărută are calitatea de parte sau subiect procesual are dreptul de a consulta dosarul dispariției, indiferent de stadiul acestuia.

CAPITOLUL IV

Metode specifice activității de căutare a persoanelor dispărute

Secțiunea 1

Dispoziții comune privind metodele specifice activității de căutare a persoanelor dispărute

Metodele specifice activității de căutare a persoanelor dispărute

Art.20. - (1) În vederea găsirii unei persoane dispărute, pot fi utilizate, în condițiile prezentei legi, următoarele metode specifice activității de căutare a persoanelor dispărute:

- a) activități investigative pentru obținerea de date și informații;
- b) căutarea persoanei în teren;
- c) metode speciale de căutare a unei persoane dispărute;
- d) solicitarea și valorificarea sprijinului populației;
- e) mecanismul „Alertă dispariție copil”;

(2) Metodele specifice prevăzute la alin. (1) se utilizează în raport de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte, evaluate de către unitățile teritoriale competente în baza datelor și informațiilor deținute.

Categorii de date și informații necesare găsirii persoanei dispărute

Art.21. - (1) Polițiștii care desfășoară activitatea de căutare a unei persoane dispărute au dreptul de a prelucra datele rezultate din utilizarea metodelor specifice activității de căutare a persoanelor dispărute prevăzute de prezenta lege, precum și date referitoare la:



a) identitatea persoanei dispărute: numele și prenumele, numele anterioare, orice pseudonime, codul numeric personal, data și locul nașterii, numele și prenumele părinților, cetățenia, fotografii, imagini faciale cu date biometrice, date dactiloscopice și profilul ADN;

b) locuința persoanei dispărute: adresa de domiciliu, reședință și, după caz, adresa imobilului unde locuiește efectiv;

c) documentele utilizate de persoana dispărută sau avute asupra sa la data dispariției: seria și numărul actului de identitate, a documentelor de trecere a frontierei de stat, a permisului de conducere ori a unor documente de acces sau de plată electronică;

d) descrierea persoanei dispărute: vârsta, concordanța între aspectul persoanei și vârsta acesteia, sexul, semnele fizice particulare, obiective și inalterabile, îmbrăcămintea la data dispariției, bunurile și bagajele avute asupra sa la data dispariției;

e) mijloacele de transport utilizate de persoana dispărută: tip, marcă, culoare, număr de înmatriculare sau înregistrare, elemente de caroserie distinctive și fotografia;

f) mijloacele de comunicații sau de tehnologia informației utilizate de persoana dispărută: tip, număr de telefon, codul IMEI sau alt identificator;

g) consumul de alcool, droguri sau alte substanțe stupefiante;

h) comportamentul obișnuit al persoanei dispărute: temperamentul, caracterul, aptitudinile speciale, locuri frecventate, atitudinea față de normele legale, probleme familiale sau de serviciu, tendințe suicidale, comportamentul acesteia în caz de răpire, cunoașterea datelor de contact ale reprezentanților legali, limba cunoscută, alimentația preferată, traseul obișnuit de deplasare și obiceiuri de călătorie;

i) comportamentul diferit al persoanei înaintea dispariției: dispute sau dezacorduri cu familia sau cercul de cunoscuți, consumul anumitor alimente sau băuturi, participarea la anumite evenimente;

j) dispariții anterioare: dacă acestea au fost sesizate sau nu unităților de poliție, frecvența acestora, locurile în care s-a deplasat în aceste situații;

15



k) contextul dispariției: data și locul dispariției, starea meteo, posibilitățile de transport existente la data și în locul dispariției;

l) date privind posibili martori: numele și prenumele, codul numeric personal și adresa locuinței persoanelor care însoțeau persoana dispărută la data dispariției sau cu care aceasta a avut contact în perioada anterioară dispariției, precum și ale persoanelor din anturajul persoanei dispărute;

m) datele prevăzute la lit.a)–f) privind persoana/persoanele în compania cărora se presupune că se află persoana dispărută;

n) verificări efectuate anterior: informații privind verificările efectuate, anterior sesizării unității de poliție, de către persoana care reclamă dispariția sau de către alte persoane, precum și rezultatul acestora;

o) date privind sănătatea.

(2) În raport de circumstanțele specifice fiecărui caz în parte, polițiștii care desfășoară activitatea de căutare a unei persoane dispărute pot prelucra și date cu caracter personal care dezvăluie originea rasială sau etnică, opiniile politice, confesiunea religioasă sau convingerile filozofice, apartenența la sindicate, precum și date privind sănătatea, viața sexuală sau orientarea sexuală.

Secțiunea a 2-a

Activități investigative pentru obținerea de date și informații

Verificări în baze de date

Art.22. - (1) Unitatea teritorială competentă coroborează datele și informațiile cuprinse în documentele prin care a fost consemnată sesizarea dispariției unei persoane potrivit art.10 alin. (3) sau art. 12 cu cele obținute prin consultarea:

a) Registrului național de evidență a persoanelor, Registrului național de evidență a pașapoartelor simple și Registrului național de evidență a permiselor de conducere și a vehiculelor înmatriculate;

b) bazelor de date privind evidența cazierului judiciar, evidența persoanelor date în urmărire, a persoanelor private de libertate aflate în executarea unor pedepse



sau a unor măsuri privative de libertate, precum și a bazelor de date privind persoanele care fac obiectul unor pedepse, măsuri educative sau altor măsuri neprivative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal;

c) bazelor de date ale poliției constituite în scopul prevenirii infracțiunilor, precum și realizării activităților de menținere și asigurare a ordinii și siguranței publice.

(2) Unitatea teritorială competentă are drept de acces la datele cu caracter personal colectate și stocate de Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, pe timpul efectuării apelurilor de urgență, inclusiv informațiile de localizare.

(3) Modalitatea de exercitare a dreptului de acces prevăzut la alin. (2) se stabilește prin protocol încheiat între Inspectoratul General al Poliției Române și administratorul Sistemului național unic pentru apeluri de urgență.

Introducerea de semnalări în baze de date electronice

Art.23. - (1) Unitatea teritorială competentă introduce semnalări cu privire la persoanele dispărute în bazele electronice de date prevăzute la art. 63 alin. (1), de îndată ce i-a fost sesizată dispariția. În situația sesizării dispariției potrivit art. 10 alin. (3) și art. 12, unitatea de poliție introduce semnalări cu privire la persoanele dispărute în bazele electronice de date prevăzute la art. 63 alin. (1), urmând ca după remiterea sesizării potrivit art. 13 alin. (1), unitatea teritorială competentă să procedeze la actualizarea semnalării.

(2) Semnalările privind persoanele dispărute se comunică Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, pentru a fi introduse în Registrul național de evidență a persoanelor, precum și Direcției Generale de Pașapoarte, pentru a fi introduse în Registrul național de evidență a pașapoartelor simple.

(3) Personalul instituțiilor și autorităților publice care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, utilizează bazele de date prevăzute la alin. (2) au drept de acces la semnalările cu privire la persoanele dispărute cuprinse în acestea și obligația ca, în situația în care intră în contact cu o persoană dispărută, să ia măsurile cuprinse în semnalare.



(4) Semnalările privind persoanele dispărute se transmit în Sistemul Informatic Național de Semnalări, în Sistemul de Informații Schengen sau în bazele de date ale Organizației Internaționale de Poliție Criminală – Interpol, potrivit regimului juridic aplicabil acestora.

Activități investigative în teren

Art.24. - (1) Unitatea teritorială competentă efectuează activități investigative în teren:

- a) la locul dispariției;
- b) în imobilul unde locuiește efectiv persoana dispărută, la locul unde aceasta își desfășoară în mod obișnuit activitatea, precum și în proximitatea acestora;
- c) la unitățile de primire a urgențelor, compartimentele de primire a urgențelor, unitățile medicale, centrele care asigură deținerea, custodia sau internarea unor persoane sau alte asemenea unități, aflate pe raza localității unde a avut loc dispariția și, după caz, a celor limitrofe.

(2) Activitățile investigative în teren se realizează de către personalul unității teritoriale competente sau de către personalul de ordine publică, la solicitarea și sub coordonarea unității teritoriale competente.

(3) Activitățile investigative în teren se realizează, din oficiu, de către unitatea de poliție sesizată cu dispariția unei persoane, dacă locurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se află pe raza de competență teritorială a acesteia.

(4) Unitatea teritorială competentă organizează activitățile investigative în teren, astfel încât acestea să se desfășoare cu celeritate. În acest scop, celelalte unități de poliție, de jandarmi, de poliție de frontieră și Poliția Locală au obligația să aloce și să comunice resursele necesare, dintre cele disponibile, prin raportare la misiunile specifice și situația operativă.

Consultarea și ridicarea de obiecte, înscrisuri și date informatice

Art.25. - (1) Polițiștii care desfășoară activitatea de căutare a unei persoane dispărute au dreptul de a solicita oricărei persoane fizice sau juridice să prezinte sau să



predea un obiect sau înscris ori să comunice date informatice, atunci când sunt indicii că acestea pot servi la găsirea persoanei dispărute.

(2) Cu excepția cazurilor în care le este interzis prin lege, persoanele solicitate sunt obligate să permită examinarea sau să predea obiectele sau înscrisurile ori să comunice datele informatice solicitate.

(3) După examinare și, dacă este cazul, după colectarea datelor și informațiilor necesare, obiectele și înscrisurile se restituie persoanelor în posesia cărora s-au aflat, cu excepția cazului în care acestea sunt interzise la deținere.

(4) Polițistul emite o dovadă cu privire la ridicarea obiectelor sau înscrisurilor ori cu privire la primirea datelor informatice solicitate.

(5) În condițiile alin. (1), se pot solicita date informatice din următoarele categorii:

a) date care conțin înregistrări audio, video sau foto realizate prin intermediul sistemelor de supraveghere a spațiilor accesibile publicului;

b) date referitoare la abonați, utilizatori și la serviciile prestate, aflate în posesia sau sub controlul furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului;

c) date privind istoricul localizării dispozitivelor de comunicație electronică, aflate în posesia sau sub controlul furnizorilor de servicii on-line;

d) date de identificare a conturilor de mesagerie electronică, a conturilor utilizate în rețelele de socializare sau ale altor conturi de acces la servicii oferite în mediul on-line, aflate în posesia sau sub controlul furnizorilor serviciilor respective;

e) date informatice care atestă prezența într-un anumit loc și timp a unei persoane, aflate în posesia sau sub controlul administratorilor sistemelor informatice care colectează asemenea date;

f) date din registrul cu numele pasagerilor (PNR) de la operatorii de transport aerian.

(6) Solicitarea de date informatice trebuie să indice, în concret, elemente de date sau o combinație a elementelor de date care să permită deținătorilor acestora identificarea persoanelor, dispozitivelor sau a perioadelor de timp la care acestea se referă.

19



(7) În condițiile prezentului articol nu se pot solicita obiecte, înscrisuri sau date informatice pentru a căror obținere este necesară autorizația judecătorului prevăzută la art. 40.

(8) Cercetarea criminalistică a obiectelor, înscrisurilor și suporturilor de stocare a datelor informatice, precum și prelucrarea urmelor ridicate se realizează utilizând procedeele de lucru și infrastructura existente la nivelul Poliției Române, specifice activităților de cercetare a locului faptei în cauze penale.

Activități realizate de autoritățile cu atribuții în domeniul asistenței sociale și protecției copilului

Art.26. - (1) În cazul în care persoana dispărută este minor, direcția generală de asistență socială și protecția copilului, sau, după caz, serviciul public de asistență socială în a cărei/cărui rază teritorială locuiește efectiv acesta, are obligația de a realiza, din oficiu, o evaluare a mediului social al minorului, în scopul identificării cauzelor care au contribuit la dispariția acestuia.

(2) Prin mediul social al minorului se înțelege, după caz, mediul familial, mediul școlar și mediul în care se asigură serviciile de protecție specială.

(3) Unitatea teritorială competentă are obligația de a informa, de îndată, direcția generală de asistență socială și protecția copilului cu privire la dispariția unui minor în vederea realizării evaluării prevăzute la alin. (1). Informarea se transmite prin orice modalitate care permite stabilirea momentului primirii acesteia de către direcția generală de asistență socială și protecția copilului.

(4) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se transmite unității teritoriale competente pentru a fi valorificată în cadrul activităților de căutare a minorului dispărut. O evaluare preliminară se transmite în termen de 24 de ore de la primirea informării potrivit alin. (3).

(5) Serviciile de tip rezidențial, pe toată perioada dispariției unui minor aflat în îngrijirea acestora, au obligația de a întreprinde, sistematic, demersuri în vederea contactării minorului dispărut. Rezultatele demersurilor se comunică de îndată unității teritoriale competente.



Utilizarea datelor și informațiilor obținute din surse accesibile publicului

Art.27. - Polițiștii care desfășoară activitatea de căutare a unei persoane dispărute au dreptul de a prelucra date și informații necesare găsirii persoanei respective, obținute din surse accesibile publicului.

Analiza informațiilor

Art.28. - (1) Datele și informațiile obținute cu ocazia desfășurării activității de căutare a persoanelor dispărute în cadrul unuia sau mai multor dosare ale dispariției pot fi prelucrate la nivelul structurilor specializate ale Poliției Române, prin procedee specifice analizei informațiilor, la solicitarea unității teritoriale competente care are în lucru dosarele respective.

(2) Unitatea centrală pentru persoane dispărute poate solicita prelucrarea potrivit alin. (1) a datelor și informațiilor obținute în două sau mai multe dosare ale dispariției aflate în lucru la unități teritoriale competente diferite, atunci când constată că există conexiuni între acestea.

Secțiunea a 3-a

Căutarea persoanei în teren

Activități de căutare în teren

Art.29. - Căutarea persoanei dispărute în teren se realizează:

- a) prin căutarea sistematică;
- b) de către personalul unității teritoriale competente;
- c) de către personalul de ordine publică, în cadrul activităților curente;
- d) de către personalul de pază, pe raza obiectivului păzit.

Dispunerea activității de căutare sistematică în teren

Art.30. - (1) Căutarea sistematică în teren presupune efectuarea în sistem integrat, cu resurse sporite și pe o perioadă de timp determinată, a unor activități de căutare în teren a persoanei dispărute.



(2) Activitățile prevăzute la alin. (1) se dispun, de îndată, de către șeful inspectoratului de poliție județean, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, la propunerea unității teritoriale competente care are în lucru dosarul dispariției, atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) potrivit datelor și informațiilor deținute, există posibilitatea ca persoana dispărută să se afle într-o zonă determinată;

b) raportat la circumstanțele concrete ale cazului, căutarea sistematică în teren ar putea conduce la găsirea persoanei dispărute.

Coordonarea activității de căutare sistematică în teren

Art.31. - (1) Coordonarea activității de căutare sistematică în teren se asigură de către grupul de coordonare teritorial și, după caz, de grupul de coordonare central.

(2) Grupul de coordonare teritorial se constituie la nivelul inspectoratului de poliție județean, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, pe raza căruia urmează a fi derulată activitatea de căutare sistematică în teren. Grupul de coordonare teritorial este condus de un adjunct al șefului inspectoratului de poliție județean, respectiv al șefului Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

(3) În cazul în care activitatea de căutare sistematică în teren se realizează pe raza teritorială a mai multor județe, sau a unui județ și a municipiului București, grupurile de coordonare teritorială constituite potrivit alin. (2) sunt coordonate de un polițist cu funcție de conducere desemnat de inspectorul general al Poliției Române.

(4) Grupul de coordonare central se constituie la nivelul Inspectoratului General al Poliției Române, atunci când activitatea de căutare sistematică în teren se desfășoară într-un dosar de dispariție preluat spre soluționare de către Unitatea centrală pentru persoane dispărute și este declanșat mecanismul „Alertă dispariție copil”. Grupul de coordonare central este condus de un adjunct al inspectorului general al Poliției Române.

(5) Grupurile de coordonare au în componență personal cu funcții de conducere din cadrul unităților Poliției Române, Jandarmeriei Române, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, Poliției Locale și, după caz, Poliției de Frontieră Române



implicate în activitatea de căutare sistematică în teren. Din componența grupului de coordonare central pot face parte și reprezentanți ai altor structuri ale Ministerului Afacerilor Interne sau ai altor instituții publice.

(6) Grupurile de coordonare exercită atribuții privind coordonarea activității de căutare sistematică în teren a persoanelor dispărute, precum și alocarea resurselor necesare, în vederea asigurării unui răspuns integrat al autorităților implicate.

Organizarea activității de căutare sistematică în teren

Art.32. - (1) La activitatea de căutare sistematică în teren participă personal din cadrul Poliției Române, Jandarmeriei Române, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, Poliției de Frontieră Române și al Poliției Locale, denumit în continuare *personal de căutare în teren*.

(2) La solicitarea grupurilor de coordonare, Poliția Română, Jandarmeria Română, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, precum și, după caz, Poliția de Frontieră Română, Inspectoratul General de Aviație al Ministerului Afacerilor Interne și Poliția Locală au obligația de a alocă resurse umane și logistice, în vederea derulării, cu operativitate și eficiență, a procedurilor de căutare sistematică în teren.

(3) Personalul de căutare în teren se organizează în echipe de căutare. Instruirea, conducerea și coordonarea în teren a echipelor de căutare se asigură de către persoanele desemnate în acest sens de către conducătorul grupului de coordonare teritorial, denumite în continuare *șefi ai echipelor de căutare*.

(4) În activitatea de căutare sistematică în teren se folosesc animale de serviciu specializate în găsirea persoanelor, potrivit regulilor tactice de utilizare a animalelor de serviciu.

(5) În situația în care activitățile de căutare sistematică în teren urmează să se desfășoare și în anumite medii specifice, pentru a căror verificare sunt necesare pregătire de specialitate și resurse speciale, conducătorul grupului de coordonare poate dispune ca verificările să fie efectuate de către personalul de căutare în teren din cadrul autorităților implicate competente, care dispun de acestea.



(6) Grupurile de coordonare pot solicita sau accepta sprijinul altor instituții publice, a unor persoane juridice de drept public sau privat în vederea punerii la dispoziție, în mod voluntar și gratuit, a unor resurse umane și logistice în vederea derulării, cu operativitate și eficiență, a procedurilor de căutare sistematică în teren.

(7) Grupurile de coordonare sau șefii echipelor de căutare pot solicita sau accepta sprijinul unor persoane fizice care, în mod voluntar și gratuit, consimt să participe la activitatea de căutare sistematică în teren.

(8) Din rațiuni care țin de securitatea publică sau a persoanelor, ori de buna desfășurare a activității de căutare, șeful echipei de căutare are dreptul să interzică oricărei persoane participarea la activitatea de căutare sistematică în teren.

(9) Datele și informațiile privind zona verificată și activitățile desfășurate, rezultatul acestora și participanții la activitatea de căutare sistematică în teren se consemnează în proces-verbal de către șeful echipei de căutare.

Efectuarea de verificări în imobile, spații închise sau deschise, vehicule ori alte asemenea

Art.33. - (1) Personalul de căutare în teren are dreptul de a efectua verificări în imobile, spații închise sau deschise, vehicule ori alte asemenea locuri în care s-ar putea afla persoana dispărută.

(2) Atunci când verificările prevăzute la alin. (1) vizează un imobil, un vehicul sau un alt spațiu delimitat în orice fel, care este folosit ca locuință de una sau mai multe persoane fizice sau ca sediu de o persoană juridică, accesul personalului de căutare în teren se face cu acordul prealabil al persoanei fizice sau cel puțin al uneia dintre persoanele fizice, respectiv cu acordul reprezentatului legal al persoanei juridice. Nu se pot efectua verificări într-o locuință utilizată de mai multe persoane, dacă cel puțin una dintre acestea comunică personalului de căutare în teren, prin orice modalitate, anterior efectuării activității, că nu este de acord cu accesul acestuia în locuință. Verificările în locuință și în imobil se rezumă la verificarea prezenței fizice în acel spațiu a persoanei căutate, cu excepția cazului în care sunt observate indicii evidente despre săvârșirea unei infracțiuni în spațiul verificat.



(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), nu este necesar acordul atunci când există indicii că accesul în spațiul folosit ca locuință sau ca sediu ar permite personalului de căutare în teren să înlăture o primejdie privind viața sau integritatea fizică a persoanelor aflate în acel spațiu.

(4) Personalul de căutare în teren poate folosi forța și mijloacele din dotare, în mod adecvat și proporțional, pentru a pătrunde în spațiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(5) Înainte de a pătrunde fără acord, personalul de căutare în teren are obligația de a raporta verbal despre aceasta, ierarhic, cu excepția situației în care circumstanțele de fapt impun pătrunderea de urgență. În acest caz, raportarea se face imediat după înlăturarea primejdiei privind viața sau integritatea fizică a persoanelor aflate în spațiul respectiv.

(6) Imediat după înlăturarea primejdiei, personalul de căutare în teren are obligația de a părăsi spațiul în care a pătruns fără acord, cu excepția situației în care este necesară luarea unor măsuri de conservare a locului săvârșirii unei infracțiuni și de ridicare sau conservare a mijloacelor materiale de probă, caz în care personalul de căutare în teren are dreptul să îndepărteze temporar persoanele din spațiul respectiv sau să solicite acestora să rămână pe loc până la identificarea lor.

(7) Cu privire la îndeplinirea activităților prevăzute la alin. (1) – (6), personalul de căutare în teren întocmește un proces-verbal. O copie a procesului-verbal se predă, din oficiu, persoanelor fizice sau reprezentantului legal prevăzuți la alin. (2).

(8) Activitățile realizate în condițiile prezentului articol pot fi înregistrate cu mijloacele foto-audio-video din dotare, fără consimțământul persoanelor fizice prezente la locul desfășurării acestora.

Obligațiile persoanelor care utilizează ca locuințe sau sedii spațiile verificate

Art.34. - (1) La solicitarea expresă a personalului de căutare în teren, persoanele fizice și reprezentantul legal prevăzuți la art. 33 alin. (2) au următoarele obligații:

a) de a da declarații prin care să confirme sau să infirme prezența persoanei dispărute în locuința acestora sau în sediul persoanei juridice pe care o reprezintă;



b) de a preda în custodia reprezentantului legal sau a reprezentantului structurii de asistență socială competente persoana dispărută minor sau pusă sub interdicție judecătorească, cu excepția situației în care exercită cu privire la aceasta drepturi de reprezentare legală.

(2) Atunci când obligațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) nu sunt îndeplinite de bună voie, personalul de căutare în teren poate pătrunde în spațiul respectiv, fără acord, pentru a facilita luarea în custodie a persoanei dispărute de către reprezentantul legal sau de către reprezentantul structurii de asistență socială competente. Dispozițiile art. 33 alin. (4) – (8) se aplică în mod corespunzător.

Activități de căutare în teren desfășurate de personalul unității teritoriale competente

Art.35. - (1) Personalul unității teritoriale competente efectuează activități de căutare în teren a persoanei dispărute, în imobile, spații închise sau deschise, vehicule ori alte asemenea locuri în care, pe baza informațiilor obținute, se presupune că s-ar afla persoana dispărută.

(2) Dispozițiile art. 33 și 34 se aplică în mod corespunzător.

Activități de căutare desfășurate de personalul de ordine publică

Art.36. - (1) Personalul de ordine publică, pe lângă executarea sarcinilor curente de serviciu, are obligația de a căuta persoana dispărută pe raza de competență, potrivit solicitărilor transmise de unitatea teritorială competentă.

(2) Personalul de ordine publică poate efectua activități de căutare a persoanei dispărute potrivit dispozițiilor art. 33 și 34, în raport cu imobilele, spațiile închise sau deschise, vehiculele ori alte asemenea spații aflate în zona de competență teritorială.

(3) Personalul de ordine publică încheie un proces-verbal cu privire la rezultatul activității de căutare, pe care îl transmite de îndată unității teritoriale competente care a solicitat efectuarea acesteia.

Activități de căutare în teren desfășurate de personalul de pază



Art.37. - Personalul cu atribuții de pază, indiferent de forma de pază instituită, are obligația de a căuta persoana dispărută pe raza obiectivului păzit la solicitarea personalului unității teritoriale competente sau a personalului de ordine publică și de a comunica acestora rezultatul căutării.

Secțiunea a 4 –a

Metode speciale de căutare a unei persoane dispărute

Metode speciale de căutare a unei persoane dispărute

Art.38. - (1) Metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute sunt:

- a) localizarea mijloacelor de comunicații electronice;
- b) obținerea datelor de trafic și localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului;
- c) obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane;
- d) accesul la un sistem informatic;
- e) interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță;
- f) reținerea, predarea sau percheziționarea trimiterilor poștale;
- g) obținerea datelor privind situația medicală a unei persoane;
- h) percheziția locuinței sau sediului unor persoane.

(2) Prin *localizarea mijloacelor de comunicații electronice* se înțelege determinarea locului unde se află telefonul, sistemul informatic ori orice alt dispozitiv electronic utilizat de persoana dispărută sau de persoanele în compania cărora s-ar putea afla persoana dispărută, prin utilizarea mijloacelor tehnice de interceptare a comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță, care nu permit accesarea conținutului comunicărilor.

(3) Datele de trafic și localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sunt cele definite la art. 2 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 506/2004 privind



prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prin *obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane* se înțelege operațiunile prin care se asigură cunoașterea conținutului tranzacțiilor financiare și a altor operațiuni efectuate sau care urmează a fi efectuate prin intermediul unei instituții de credit ori al altei entități financiare, precum și obținerea de la o instituție de credit sau de la altă entitate financiară de înregistrări ori informații aflate în posesia acesteia referitoare la tranzacțiile sau operațiunile unei persoane.

(5) Prin *acces la un sistem informatic* se înțelege pătrunderea într-un sistem informatic sau mijloc de stocare a datelor informatice fie direct, fie de la distanță, prin intermediul unor programe specializate ori prin intermediul unei rețele, în scopul de a identifica date și informații care să contribuie la găsirea persoanei dispărute.

(6) Prin *interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță* se înțelege interceptarea, accesul, monitorizarea, colectarea sau înregistrarea comunicărilor efectuate prin telefon, sistem informatic ori prin orice alt mijloc de comunicare.

(7) Prin *percheziționarea trimiterilor poștale* se înțelege verificarea, prin mijloace fizice sau tehnice, a conținutului scrisorilor, obiectelor sau al altor trimiteri poștale.

(8) Prin *date privind situația medicală* se înțelege datele privind sănătatea fizică sau mentală a unei persoane fizice, inclusiv datele privind acordarea de servicii de asistență medicală care dezvăluie informații privind starea de sănătate a unei persoane, aflate în posesia autorităților, instituțiilor publice sau furnizorilor care acordă servicii în cadrul sistemului de sănătate.

(9) Prin *percheziția locuinței sau sediului unor persoane* se înțelege cercetarea fizică sau prin mijloace tehnice a unui spațiu delimitat în orice fel, care este folosit ca locuință de o persoană fizică sau ca sediu de o persoană juridică, precum și a obiectelor care se găsesc în acel spațiu, în scopul obținerii de date și informații necesare găsirii unei persoane dispărute.



Utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute

Art.39. - (1) Metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute se utilizează în baza autorizației emise de judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul tribunalului în a cărei circumscripție se află unitatea teritorială competentă, în condițiile prevăzute la art. 40.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru obținerea în regim de urgență a unor date și informații privind localizarea electronică a persoanei dispărute, metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute la art.38 alin. (1) lit. a) - c) se utilizează fără autorizație, în condițiile prevăzute la art. 41.

Procedura autorizării utilizării metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute

Art.40. - (1) Autorizarea utilizării metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute se dispune atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) datele și informațiile necesare găsirii persoanei dispărute nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea în alt mod ar pune în pericol sănătatea, integritatea corporală sau viața persoanei dispărute;

b) măsura este necesară și proporțională în raport cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța datelor și informațiilor care urmează a fi obținute sau pericolul în care se poate afla persoana dispărută.

(2) Cererea pentru obținerea autorizării prevăzute la alin. (1) se formulează de către unitatea teritorială competentă și cuprinde:

a) indicarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute care se solicită a fi autorizate;

b) numele, prenumele și alte date de identificare a persoanei dispărute;

c) argumentarea faptului că datele și informațiile necesare găsirii persoanei dispărute nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea în alt mod ar pune în pericol sănătatea, integritatea corporală sau viața persoanei dispărute.



(3) Cererea se soluționează în termen de maximum 24 de ore de la înregistrarea acesteia la tribunalul în a cărei circumscripție se află unitatea teritorială competentă, în camera de consiliu, fără citarea vreunei persoane.

(4) În cazul în care apreciază că cererea este întemeiată, judecătorul de drepturi și libertăți dispune, prin încheiere, admiterea cererii și emite de îndată autorizația.

(5) Încheierea judecătorului de drepturi și libertăți și autorizația cuprind:

- a) denumirea instanței;
- b) data, ora și locul emiterii;
- c) numele, prenumele și calitatea persoanei care a dat încheierea și a emis autorizația;
- d) indicarea metodei/metodelor concrete autorizate, dintre cele prevăzute la art. 38 alin. (1);
- e) perioada și scopul pentru care s-a autorizat fiecare metodă;
- f) identitatea persoanei dispărute cu privire la care vor fi utilizate metodele și/sau, după caz, dacă este cunoscută, identitatea persoanei care este afectată de activitățile specifice prin restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale;
- g) indicarea, în cazul în care este necesar față de natura metodei autorizate, a elementelor de identificare a fiecărui mijloc de comunicații electronice, a punctului de acces la un sistem informatic, a oricăror date cunoscute pentru identificarea căii de comunicare sau a numărului de cont;
- h) descrierea locului în care urmează a se efectua percheziția sau, dacă este cazul, a locurilor învecinate acestuia, precum și numele sau denumirea persoanei la locuința ori sediul căreia urmează a se efectua percheziția, dacă este cunoscută;
- i) durata de valabilitate a autorizației.
- j) semnătura judecătorului și ștampila instanței.

(6) În cazul în care judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin.(1), dispune, prin hotărâre, respingerea cererii formulate de unitatea teritorială competentă.



(7) Încheierea sau hotărârea prin care judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță asupra utilizării unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute poate fi atacată potrivit art. 72.

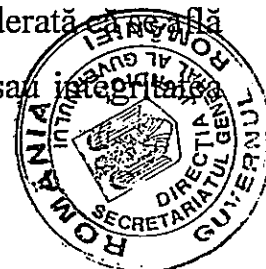
(8) O nouă cerere de încuviințare a aceleiași metode poate fi formulată numai dacă au apărut ori s-au descoperit fapte sau împrejurări noi, necunoscute la momentul soluționării cererii anterioare.

(9) Autorizarea utilizării metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a) și d) – f) se dispune pentru o durată de cel mult 30 de zile, care poate fi prelungită succesiv cu cel mult 30 de zile, cu aplicarea procedurii prevăzute de prezentul articol, fără ca prin aceste prelungiri să fie depășită o durată totală maximă de 180 de zile.

Utilizarea unor metode speciale de căutare a persoanei dispărute fără autorizație prealabilă

Art.41. - (1) Metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a)-c) pot fi utilizate fără autorizația prevăzută la art. 40, dacă datele și informațiile deținute de unitatea teritorială competentă arată că persoana dispărută se află în una dintre următoarele categorii:

- a) minor, indiferent de vârstă;
- b) persoană cunoscută cu antecedente suicidale sau care planifică să se sinucidă;
- c) persoană diagnosticată cu o boală psihică, dizabilitate intelectuală ori fizică gravă ori care suferă alte afecțiuni medicale privind orientarea temporo-spațială;
- d) persoană care urmează un tratament medical a cărui întrerupere îi pune în pericol integritatea corporală, sănătatea sau viața;
- e) persoană pusă sub interdicție judecătorească;
- f) persoană care, în raport de circumstanțele sale particulare, în special de comportamentul său obișnuit sau de contextul dispariției, poate fi considerată că se află într-o situație de pericol iminent în ceea ce privește viața, sănătatea sau integritatea corporală.



(2) Metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute la art.38 alin.(1) lit.a)-c) pot fi utilizate în condițiile alin. (1) cu următoarele limitări:

a) localizarea prin mijloace tehnice privește exclusiv mijloacele de comunicații electronice utilizate de persoana dispărută și are o durată care nu poate depăși 48 de ore de la momentul sesizării dispariției persoanei respective;

b) obținerea datelor de trafic și localizare prelucrate de către furnizorii de rețele publice de comunicații electronice ori furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului privește exclusiv mijloacele de comunicații electronice utilizate de persoana dispărută și o perioadă care nu poate depăși a 10-a zi anterioară momentului sesizării dispariției persoanei respective;

c) obținerea datelor privind tranzacțiile financiare ale unei persoane privește exclusiv momentul și locul unde a fost realizată de către persoana dispărută sau în numele acesteia o tranzacție financiară sau o altă operațiune efectuată prin intermediul unei instituții de credit ori a unei entități financiare și o perioadă care nu poate depăși a 10-a zi anterioară momentului sesizării dispariției persoanei respective.

(3) Utilizarea, în condițiile prevăzute la alin. (1), a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a) - c) se dispune, de îndată ce se constată că sesizarea privind dispariția persoanei este întemeiată, dar nu mai târziu de 24 de ore de la momentul sesizării dispariției persoanei în cauză, astfel:

a) la propunerea șefului unității teritoriale competente, de către șeful inspectoratului de poliție județean, respectiv al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București, ori de către unul dintre adjuncții acestuia, anume desemnat în acest scop;

b) la propunerea șefului Unității centrale pentru persoane dispărute, în dosarele de dispariție preluate spre soluționare, de către inspectorul general al Poliției Române ori de către unul dintre adjuncții acestuia, anume desemnat în acest scop.

(4) Dispoziția șefului unității de poliție prevăzut la alin. (3) cuprinde:

a) denumirea unității de poliție;

b) data, ora și locul emiterii;

c) numele, prenumele și calitatea persoanei care a emis dispoziția



d) indicarea metodei/metodelor concrete ce urmează a fi utilizate, dintre cele prevăzute la art. 38 alin.(1) lit. a) – c);

e) perioada și scopul pentru care se dispune utilizarea fiecărei metode;

f) identitatea persoanei dispărute;

g) indicarea, în cazul în care este necesar față de natura metodei utilizate, a elementelor de identificare a fiecărui mijloc de comunicații electronice, a oricăror date cunoscute pentru identificarea căii de comunicare sau a numărului de cont;

h) durata de valabilitate a dispoziției.

i) semnătura șefului unității de poliție și ștampila.

(5) Metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute la art.38 alin.(1) lit.a)-c) pot fi utilizate fără autorizația prevăzută la art.40 și cu limitările prevăzute la alin. (2) și în situația în care, pe parcursul procedurilor de căutare, persoana dispărută contactează autoritățile competente și solicită sprijin pentru găsim sa. Termenele prevăzute la alin. (2) și (3) se calculează de la data primirii de către unitatea teritorială competentă a acestei solicitări.

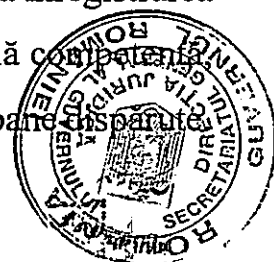
Confirmarea judecătorului de drepturi și libertăți

Art.42. - (1) Unitatea teritorială competentă are obligația de a solicita judecătorului prevăzut la art. 39 alin. (1) confirmarea utilizării, în condițiile prevăzute la art. 41, a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute.

(2) Solicitarea se transmite imediat după emiterea dispoziției prevăzute la art. 41 alin. (4). Unitatea teritorială competentă pune la dispoziția judecătorului de drepturi și libertăți dosarul dispariției.

(3) Judecătorul de drepturi și libertăți se pronunță în camera de consiliu, fără citarea vreunei persoane. Hotărârea acestuia poate fi atacată potrivit art. 72.

(4) Judecătorul de drepturi și libertăți analizează sub aspectul legalității și proporționalității în raport cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale măsura dispusă de șeful unității de poliție și, în termen de 24 de ore de la înregistrarea solicitării la tribunalul în a cărei circumscripție se află unitatea teritorială competentă, confirmă sau infirmă utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute.



(5) Unitatea teritorială competentă are obligația de a distruge, de îndată, pe bază de proces-verbal, materialele obținute prin metodele speciale de căutare a persoanei dispărute a căror utilizare a fost infirmată printr-o hotărâre definitivă. Procesul-verbal se anexează la dosarul dispariției.

Dispoziții comune privind punerea în executare a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute

Art.43. - (1) Metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute autorizate potrivit art. 40 sau dispuse potrivit art. 41 se pun în executare de îndată de către polițiști specializați din cadrul Poliției Române, care folosesc nemijlocit sisteme tehnice și proceduri adecvate, de natură să asigure integritatea și confidențialitatea datelor și informațiilor colectate.

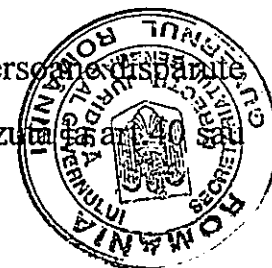
(2) Pentru punerea în executare a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute, Poliția Română poate utiliza lucrătorii specializați și infrastructura tehnică deținută de către această instituție în scopul punerii în executare a mandatelor de supraveghere tehnică în cauze penale.

(3) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului sunt obligați să pună, de îndată, la dispoziția unității teritoriale competente datele solicitate și să colaboreze cu lucrătorii specializați din cadrul Poliției Române, în limitele competențelor acestora, pentru punerea în executare a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute.

(4) Instituțiile de credit sau entitățile financiare care efectuează tranzacțiile financiare sunt obligate să predea, de îndată, unității teritoriale competente înscrisurile sau informațiile solicitate.

(5) Unitățile poștale sau de transport și orice alte persoane fizice sau juridice care efectuează activități de transport sau transfer de informații sunt obligate să rețină și să predea, de îndată, unității teritoriale competente scrisorile, trimiterile poștale ori obiectele la care se face referire în autorizație.

(6) Punerea în executare a metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute încetează înaintea împlinirii termenului prevăzut de autorizația prevăzută la art. 40.



de dispoziția prevăzută la art.41, atunci când persoana dispărută a fost găsită. Unitatea teritorială competentă are obligația de a informa, de îndată, despre aceasta judecătorul de drepturi și libertăți care a emis autorizația sau, după caz, șeful unității de poliție care a emis dispoziția.

Punerea în executare a autorizației privind percheziția

Art.44. - (1) Percheziția locuinței sau sediului unor persoane nu poate fi începută înainte de ora 6,00 sau după ora 20,00, cu excepția situației când urmează să se efectueze într-un local deschis publicului la acea oră.

(2) În cazul în care este necesar, polițiștii pot restricționa libertatea de mișcare a persoanelor prezente sau accesul altor persoane în locul unde se efectuează percheziția, pe durata efectuării acesteia.

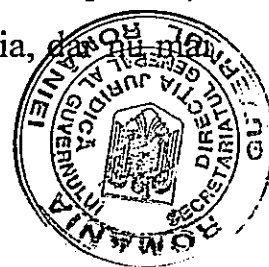
(3) Înainte de începerea percheziției, polițiștii se legitimează și înmânează o copie a autorizației persoanei la care se va efectua percheziția, reprezentantului acesteia sau unui membru al familiei, iar în lipsă, oricărei alte persoane cu capacitate deplină de exercițiu care cunoaște persoana la care se va efectua percheziția și, dacă este cazul, custodelui.

(4) În cazul percheziției efectuate la sediul unei persoane juridice, copia autorizației se înmânează reprezentantului legal al acesteia sau, în lipsa reprezentantului legal, oricărei alte persoane cu capacitate deplină de exercițiu care se află în sediu ori este angajat al persoanei juridice respective.

(5) În cazul în care nu a fost posibilă înmânarea copiei autorizației în condițiile alin.(3) sau (4), aceasta se face ulterior, la solicitarea persoanei îndreptățite.

(6) Persoanelor prevăzute la alin. (3) și (4) li se solicită, înainte de începerea percheziției, predarea de bunăvoie a obiectelor, înscrisurilor și datelor informatice indicate în autorizație. Percheziția nu se mai efectuează dacă acestea sunt predate.

(7) Persoanelor prevăzute la alin. (3) și (4) li se aduce la cunoștință, în scris, că au dreptul ca la efectuarea percheziției să participe un avocat. Dacă se solicită prezența unui avocat, începerea percheziției este amânată până la sosirea acestuia, dacă nu mai



mult de două ore de la momentul la care acest drept este comunicat, luându-se măsuri de conservare a locului ce urmează a fi percheziționat.

(8) Persoanei percheziționate i se va permite să fie asistată ori reprezentată de o persoană de încredere, dispozițiile alin. (7) aplicându-se în mod corespunzător.

(9) Când persoana la care se face percheziția nu poate participa la aceasta din motive obiective sau când în spațiul unde urmează a fi efectuată percheziția nu se află nicio persoană, percheziția se face în prezența unui martor asistent.

(10) Polițiștii care efectuează percheziția au dreptul să deschidă, prin folosirea forței, încăperile, spațiile, mobilierul și alte obiecte în care s-ar putea găsi obiectele, înscrisurile sau datele informatice indicate în autorizație, în cazul în care posesorul acestora nu este prezent sau nu dorește să le deschidă de bunăvoie. La deschiderea acestora, polițiștii care efectuează percheziția trebuie să evite daunele nejustificate.

(11) Polițiștii care efectuează percheziția sunt obligați să se limiteze la ridicarea numai a obiectelor, înscrisurilor și datelor informatice necesare găsirii persoanei dispărute. Obiectele sau înscrisurile a căror circulație ori deținere este interzisă sau în privința cărora există suspiciunea că pot avea o legătură cu săvârșirea unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu se ridică întotdeauna.

(12) Polițiștii care efectuează percheziția pot folosi forța, în mod adecvat și proporțional, pentru a pătrunde în locul în care se desfășoară percheziția:

a) dacă există motive temeinice pentru a anticipa rezistența armată sau alte tipuri de violență ori există un pericol cu privire la distrugerea datelor și informațiilor necesare găsirii persoanei dispărute;

b) în cazul unui refuz sau dacă nu a fost primit niciun răspuns la solicitările polițiștilor de a pătrunde în locuință sau în sediu.

(13) Locul în care se desfășoară percheziția, precum și persoanele sau obiectele găsite pe parcursul percheziționării pot fi fotografiate ori înregistrate audiovideo.

(14) Înregistrarea audiovideo sau fotografiile efectuate sunt anexate procesului-verbal de percheziție și fac parte integrantă din acesta.



Consemnarea activităților

Art.45. - (1) Polițiștii care pun în executare metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute întocmesc un proces-verbal pentru fiecare activitate realizată, în care sunt consemnate:

- a) numele, prenumele și calitatea celui care îl încheie;
- b) datele de identificare a persoanei dispărute, numărul și data autorizației sau a dispoziției;
- c) data și locul unde este încheiat;
- d) numele, prenumele, codul numeric personal și adresa persoanelor care au fost prezente la întocmirea procesului-verbal, cu menționarea calității acestora;
- e) mențiuni privind datele și informațiile obținute.

(2) În situația în care privește una dintre metodele prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a), b), d) și e), procesul-verbal cuprinde, după caz, și următoarele:

- a) data și ora la care a început activitatea și data și ora la care s-a încheiat, cu menționarea oricărei întreruperi intervenite;
- b) numerele posturilor telefonice, datele de identificare ale sistemelor informatice ori ale punctelor de acces, numele persoanelor care au efectuat comunicările, dacă sunt cunoscute, data și ora fiecărei convorbiri sau comunicări;
- c) datele de identificare ale suportului care conține rezultatul activităților realizate;

(3) În cazul percheziției, procesul-verbal cuprinde și următoarele:

- a) numele, prenumele, ocupația și adresa persoanelor ce au fost prezente la efectuarea percheziției, cu menționarea calității acestora;
- b) mențiuni privind îndeplinirea procedurii prevăzute la art. 44;
- c) descrierea amănunțită a locului și condițiilor în care obiectele, înscrisurile și datele informatice au fost descoperite și ridicate, enumerarea și descrierea lor amănunțită, pentru a putea fi recunoscute;
- d) obiecțiile și explicațiile persoanelor care au participat la efectuarea percheziției;



e) menționi despre obiectele, înscrisurile și datele informatice care nu au fost ridicate, dar au fost lăsate în păstrare;

f) menționi referitoare la înregistrările audiovideo sau fotografiile efectuate.

(4) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină și la sfârșit de cel care îl încheie și, după caz, de persoanele care au fost prezente la desfășurarea activității autorizate, persoanele care au fost prezente la întocmirea procesului-verbal și avocat. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau refuză să semneze, se face mențiune despre aceasta, precum și despre motivele imposibilității sau refuzului de a semna.

(5) O copie a procesului-verbal se lasă persoanei de la care s-au ridicat obiectele, înscrisurile și datele informatice ori la care s-a făcut percheziția.

(6) Unitățile teritoriale competente păstrează la dosarul dispariției, în plic sigilat, suportul care conține rezultatul metodelor prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a), b), d) și e) sau o copie certificată a acestuia.

(7) Datele și informațiile obținute prin metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute se distrug:

a) atunci când se constată că nu sunt necesare pentru realizarea activităților de găsire a persoanei dispărute;

b) la clasarea dosarului dispariției.

c) atunci când au fost obținute prin metode speciale de căutare a unei persoane dispărute a căror utilizare a fost infirmată prin hotărârea prevăzută la art.42 alin.(3), rămasă definitivă, sau prin admiterea contestației prevăzute la art.72.

Informarea persoanelor

Art.46. - (1) Unitatea teritorială competentă are obligația de a informa, atunci când sunt cunoscute, persoanele ale căror drepturi și libertăți fundamentale au fost restrânse prin localizarea mijloacelor de comunicații electronice, prin accesul la un sistem informatic sau prin interceptarea comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare la distanță, cu privire la punerea în executare a acestor metode.

(2) Informarea se face în scris, în termen de maximum 20 de zile după încheierea activităților de punere în executare a metodelor speciale prevăzute la art.42 alin.(3).



Informarea persoanei dispărute se face, în scris, în termen de maximum 20 de zile de la găsirea acesteia.

(3) După momentul informării, persoanele prevăzute la alin. (1) au dreptul de a lua la cunoștință, la cerere, de conținutul datelor și informațiilor obținute prin metodele respective, dacă acestea nu au fost distruse.

(4) Informarea sau prezentarea conținutului datelor și informațiilor poate fi amânată motivat, dacă aceasta ar putea conduce la:

a) perturbarea sau periclitatea bunei desfășurări a activității de căutare a persoanei dispărute;

b) punerea în pericol a siguranței persoanei dispărute sau a altor persoane;

(5) Măsura prevăzută la alin. (4) se poate lua cel mai târziu până la găsirea persoanei dispărute sau până la încetarea stării de pericol.

Localizarea unei persoane aflate într-o situație de urgență

Art.47. - (1) Unitățile teritoriale pentru persoane dispărute pot utiliza metodele speciale de căutare a unei persoane dispărute, prevăzute la art. 38 alin. (1) lit. a) și b), fără autorizația prevăzută la art.40, pentru localizarea unei persoane a cărei viață sau sănătate sunt amenințate sau afectate de producerea unei situații de urgență.

(2) Utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute, în condițiile prevăzute la alin. (1), se dispune, de îndată, la solicitarea motivată a autorității care desfășoară activitățile de căutare-salvare a persoanelor a căror viață sau sănătate sunt amenințate sau afectate de producerea unor situații de urgență.

(3) Prevederile art. 41 alin. (2) lit. a) și b), alin. (3) lit.a) și alin. (4), precum și ale art. 42 se aplică în mod corespunzător.

Secțiunea a 5-a

Solicitarea și valorificarea sprijinului populației

Publicitatea cazului de dispariție



Art.48. - (1) În scopul obținerii sprijinului populației pentru găsirea persoanelor dispărute, unitatea teritorială competentă face publice, în măsura în care sunt cunoscute, următoarele categorii de date:

a) identitatea persoanei dispărute: numele și prenumele, numele anterior, orice pseudonime și fotografia;

b) descrierea persoanei dispărute: vârsta, concordanța între aspectul persoanei și vârsta acesteia, sexul, semnele fizice particulare obiective și inalterabile, îmbrăcămintea la data dispariției, bunurile și bagajele avute asupra sa la data dispariției;

c) mijloacele de transport utilizate de persoana dispărută: tip, marcă, culoare, număr de înmatriculare sau înregistrare, elemente de caroserie distinctive și fotografia;

d) data dispariției;

e) locul dispariției;

f) datele prevăzute la lit. a) - c) privind persoana/persoanele în compania cărora se presupune că se află minorul dispărut sau persoana pusă sub interdicție judecătorească.

(2) Publicitatea datelor prevăzute la alin.(1) se face prin următoarele mijloace:

a) pagini de internet sau alte forme de comunicare on-line utilizate de Poliția Română;

b) mass-media centrală și locală;

c) campanii de informare;

d) diseminarea către persoanele partenere.

(3) Publicitatea datelor prevăzute la alin.(1) se face din oficiu și fără acordul persoanei vizate sau a reprezentantului său legal.

Valorificarea sprijinului populației

Art.49. - (1) Informațiile furnizate de populație se pun, de îndată, la dispoziția unității teritoriale competente.

(2) La cererea unității teritoriale competente, personalul de ordine publică efectuează, în termenul solicitat, verificări pe raza de competență



informațiile primite. Rezultatul verificărilor se consemnează într-un proces-verbal care se comunică unității teritoriale competente.

Secțiunea a 6-a

Mecanismul „Alertă dispariție copil”

Declanșarea mecanismului „Alertă dispariție copil”

Art.50. - (1) Mecanismul „Alertă dispariție copil” are ca scop derularea unor proceduri de căutare a unor minori, în regim de urgență și cu resurse sporite, la nivel local sau național.

(2) Declanșarea mecanismului „Alertă dispariție copil” se dispune de către unitatea teritorială competentă, dacă există indicii că minorul dispărut se află într-o situație de pericol în ceea ce privește viața, sănătatea sau integritatea corporală.

(3) Situația de pericol prevăzută la alin. (2) se apreciază în raport de:

- a) circumstanțele particulare ale minorului dispărut, în special de vârsta acestuia, starea sa de sănătate ori comportamentul său obișnuit,
- b) contextul dispariției minorului, în special de locul sau momentul dispariției, ori de persoanele în compania cărora se poate afla.

Conținutul mesajului de alertă

Art.51. - (1) Mesajul de alertă conține cel puțin următoarele:

- a) data și locul dispariției minorului;
- b) prenumele minorului și/sau pseudonimul la care acesta răspunde;
- c) fotografia minorului;
- d) descrierea articolelor de îmbrăcăminte purtate de minor la data dispariției, precum și a semnalmentelor sau a semnelor particulare vizibile aparținând acestuia;
- e) datele și informațiile prevăzute la lit. b) - d) privind persoana/persoanele în compania cărora se presupune că se află minorul dispărut;



f) descrierea mijlocului de transport folosit de persoana/persoanele în compania cărora se presupune că se află minorul dispărut: tip, marcă, culoare, număr de înmatriculare sau înregistrare, elemente de caroserie distinctive și fotografia;

g) direcția de deplasare;

h) numărul de apel unic de urgență „112”, la care populația poate comunica informații utile pentru localizarea minorului dispărut și, după caz, a persoanei/persoanelor în compania cărora se presupune că se află minorul dispărut;

i) emitentul mesajului.

(2) Conținutul mesajului de alertă se adaptează în raport de datele și informațiile deținute, precum și de canalul de comunicare utilizat, caz în care din cuprinsul acestuia pot lipsi unul sau mai multe elemente dintre cele prevăzute la alin. (1).

(3) Unitatea teritorială competentă stabilește conținutul mesajului de alertă, durata alertei, periodicitatea difuzării mesajului, precum și regulile de diseminare teritorială.

(4) În raport de evoluția cazului, mesajul de alertă poate fi modificat și/sau completat în mod corespunzător.

Transmiterea mesajului de alertă

Art.52. - (1) Mesajul de alertă se creează prin intermediul unei aplicații informatice dedicate și se transmite:

a) unităților centrale și teritoriale ale Poliției Române, Jandarmeriei Române, Inspectoratului General pentru Situații de Urgență și ale Poliției de Frontieră Române;

b) structurilor de Poliție locală, în unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale în care acestea sunt constituite;

c) Departamentului pentru Situații de Urgență, în vederea diseminării către populație prin Sistemul de avertizare a populației în situații de urgență „RO-ALERT” și prin alte canale specifice situațiilor de urgență;

d) persoanelor partenere;

e) către populație, prin intermediul paginilor de internet sau al altor forme de comunicare on-line utilizate de Poliția Română sau prin intermediul mass-media centrală sau locală;



(2) Mesajul de alertă se transmite potrivit celor stabilite de unitatea teritorială competentă în temeiul art. 51 alin. (3) și (4).

(3) Mesajul de alertă se transmite exclusiv unităților și structurilor prevăzute la alin.(1) lit.a) și b) atunci când unitatea teritorială competentă constată, pe baza datelor și informațiilor deținute, că aducerea la cunoștința publică a mesajului implică un risc pentru viața, sănătatea sau integritatea corporală a minorului dispărut.

(4) Personalul unităților și structurilor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) care își desfășoară activitatea în teren are obligația de a căuta minorul dispărut pe raza de competență, pe toată durata alertei.

(5) Dispozițiile art. 49 se aplică în mod corespunzător cu privire la informațiile comunicate de persoanele partenere sau de populație ca urmare a difuzării mesajului de alertă.

Transmiterea mesajului de alertă prin sistemul „RO-ALERT”

Art.53. - (1) În cazul transmiterii mesajului de alertă prin Sistemul de avertizare a populației în situații de urgență „RO-ALERT”, regulile de diseminare teritorială se adaptează la caracteristicile specifice acestui sistem.

(2) Modalitatea și condițiile de conectare, precum și mecanismul de comunicare a alertei între sistemele Poliției Române și sistemul „RO-ALERT” se stabilesc prin protocol încheiat între Inspectoratul General al Poliției Române, Departamentul pentru Situații de Urgență, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență și Serviciul de Telecomunicații Speciale.

Încetarea alertei

Art.54. - (1) Încetarea alertei are loc:

a) la expirarea termenului stabilit inițial, chiar dacă minorul dispărut nu a fost găsit;

b) atunci când, potrivit datelor și informațiilor obținute, unitatea teritorială competentă constată că menținerea alertei implică un risc pentru viața, sănătatea sau integritatea corporală a minorului dispărut;



c) în situația în care minorul a fost găsit.

(2) Cu privire la încetarea alertei, unitatea teritorială competentă dispune transmiterea unui mesaj de informare către destinatarii inițiali prevăzuți la art. 52 alin. (1) lit. a)-d), precum și către furnizorii de servicii mass-media. În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), mesajul cuprinde și o informare cu privire la găsirea minorului dispărut.

(3) Dacă după încetarea alertei potrivit alin. (1) lit. a) și b) apar elemente noi privind minorul dispărut sau persoana/persoanele în compania cărora se presupune că se află minorul dispărut, unitatea teritorială competentă poate dispune actualizarea mesajului de alertă și reluarea alertei folosind aceleași canale de comunicare.

CAPITOLUL V

Proceduri în cazul sesizării unor fapte penale

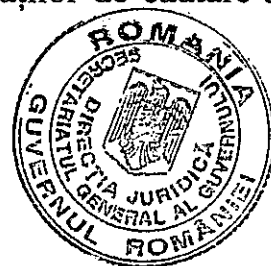
Sesizarea organelor de urmărire penală

Art.55. - (1) În cazul în care, cu ocazia sesizării privind dispariția unei persoane sau pe parcursul activităților de căutare a unei persoane dispărute rezultă suspiciunea rezonabilă cu privire la săvârșirea unei infracțiuni, se procedează la întocmirea documentelor prevăzute la art. 61 din Codul de procedură penală, unitatea de poliție atașând la acestea copii de pe documentul prin care a fost consemnată sesizarea dispariției persoanei respective potrivit art. 10 alin. (3) și art. 12.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), unitatea teritorială competentă are obligația de a demara sau, după caz, de a continua activitățile de căutare a persoanei dispărute în condițiile prezentei legi, până la preluarea dosarului dispariției de către organele de urmărire penală.

Preluarea dosarului dispariției de către organele de urmărire penală

Art.56. - (1) Organele de urmărire penală sesizate cu privire la săvârșirea unei infracțiuni preiau dosarul dispariției în vederea continuării activităților de căutare a persoanei dispărute în cadrul procedurilor penale.



(2) Preluarea dosarului dispariției se dispune, prin ordonanță, de către procurorul care efectuează sau conduce și supraveghează activitatea de urmărire penală în cauza respectivă, denumit în continuare procurorul competent.

(3) Unitatea teritorială competentă are obligația de a pune întreg dosarul dispariției la dispoziția procurorului competent sau, după caz, a organului de cercetare penală indicat de acesta, imediat după primirea ordonanței prevăzute la alin. (2).

(4) De la data preluării dosarului, obligația privind căutarea persoanei dispărute revine organului de urmărire penală care a preluat dosarul dispariției.

Încetarea unor activități de căutare

Art.57. - (1) De la data preluării dosarului potrivit art. 55, activitățile de căutare ce presupun utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute de prezenta lege încetează de drept.

(2) După preluarea dosarului, procurorul competent poate dispune, prin ordonanță, încetarea oricărei activități de căutare a persoanei dispărute începută anterior preluării dosarului, altele decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Ordonanța procurorului trebuie să indice în mod expres activitatea ce trebuie să înceteze.

(4) Unitatea teritorială competentă are obligația de a lua măsuri de încetare a activităților de căutare ce presupun utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute, precum și de punere în aplicare a dispoziției procurorului, imediat după primirea ordonanței prevăzute la alin. (3) sau la art. 56 alin. (2).

(5) Unitatea teritorială competentă are obligația de a informa, de îndată, judecătorul de drepturi și libertăți care a emis autorizația privind utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute, despre preluarea dosarului și încetarea activităților de căutare autorizate.

Dispunerea efectuării unor activități de căutare



Art.58. - (1) Procurorul competent poate dispune, prin ordonanță, efectuarea în condițiile prezentei legi a unor activități de căutare a persoanei dispărute, indiferent de modalitatea în care s-a sesizat cu privire la dispariția acesteia.

(2) Nu poate face obiectul dispoziției procurorului competent desfășurarea activităților de căutare ce presupun utilizarea metodelor speciale de căutare a unei persoane dispărute prevăzute de prezenta lege.

(3) Ordonanța procurorului competent trebuie să indice, în mod expres, activitatea dispusă și, după caz, limitele acesteia, precum și termenul de efectuare a activității.

(4) Unitatea teritorială competentă, unitățile de poliție și celelalte autorități publice cu atribuții privind activitatea de căutare a persoanelor dispărute stabilite potrivit prezentei legi au obligația de a efectua activitățile dispuse, prin ordonanță, de procurorul competent.

Restituirea dosarului persoanei dispărute sau transmiterea sesizării dispariției

Art.59. - (1) La terminarea urmăririi penale, dacă persoana dispărută nu a fost găsită, procurorul competent dispune, prin ordonanță:

a) restituirea către unitatea teritorială competentă a dosarului persoanei dispărute, preluat potrivit prezentei legi;

b) transmiterea către unitatea teritorială competentă a sesizării privind dispariția unei persoane, atunci când nu a fost constituit un dosar al dispariției.

(2) Cu ocazia luării măsurii prevăzute la alin.(1), procurorul competent dispune și cu privire la punerea la dispoziția unității teritoriale competente a datelor și informațiilor necesare căutării persoanei dispărute obținute în cursul urmăririi penale.

(3) După primirea sesizării potrivit alin. (1) lit. b), unitatea teritorială competentă are obligația de a întocmi dosarul dispariției. În aplicarea art. 41, termenele se calculează de la data calendaristică și ora întocmirii de către organul de urmărire penală a documentelor prin care se consemnează sesizarea dispariției unei persoane.



(4) Măsura prevăzută la alin. (1) poate fi dispusă oricând pe parcursul urmăririi penale, dacă procurorul competent apreciază că activitatea de căutare a persoanei dispărute, realizată potrivit prezentei legi, nu afectează urmărirea penală.

CAPITOLUL VI

Măsurile care trebuie luate în cazul găsirii persoanelor dispărute

Persoane dispărute care trebuie doar localizate

Art.60. - (1) În cazul găsirii unei persoane majore semnalată ca fiind dispărută, aceasta este informată despre existența sesizării și i se solicită consimțământul cu privire la transmiterea informațiilor privind adresa la care locuiește către persoana care a sesizat dispariția.

(2) Unitatea teritorială competentă informează persoana care a sesizat dispariția cu privire la locul unde se află persoana în cauză numai dacă aceasta își dă consimțământul.

(3) În lipsa consimțământului, persoana care a sesizat dispariția este informată doar cu privire la faptul că sesizarea a fost clasată, deoarece persoana dispărută a fost localizată.

(4) În cazul găsirii unei persoane majore semnalată ca fiind dispărută, cu privire la care există o semnalare în Sistemul de Informații Schengen se procedează potrivit reglementărilor specifice acestuia.

Persoane dispărute care, după localizare, trebuie internate în instituții sau unități sanitare

Art.61. - (1) În cazul identificării unei persoane dispărute care, după localizare, trebuie internată în instituții sau unități sanitare, sunt informate instituțiile sau unitățile sanitare care au solicitat căutarea acesteia, solicitându-se și preluarea persoanei în cauză de către serviciul de ambulanță județean sau al municipiului București.



(2) În cazul în care nu poate fi preluată imediat, persoana este internată, la recomandarea direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, în cea mai apropiată instituție ori unitate sanitară care are capacitatea de a-i acorda un tratament adecvat, până la preluarea sa.

(3) Serviciile de ambulanță județene sau ale municipiului București au obligația de a se prezenta, cu celeritate, la locul unde persoana dispărută a fost găsită sau unde se află aceasta, în vederea preluării sale.

Minori sau persoane puse sub interdicție care, după localizare, trebuie reîntoarse alături de reprezentanții lor legali

Art.62. - (1) În cazul identificării unui minor sau a unei persoane puse sub interdicție judecătorească care, după localizare, trebuie preluat(ă) de reprezentantul legal, se informează reprezentantul legal, solicitându-i-se și preluarea acestuia/acesteia.

(2) În cazul în care nu a fost identificat reprezentantul legal sau persoana nu poate fi preluată imediat de către reprezentantul legal, aceasta este plasată într-o instituție sau unitate sanitară ori într-un serviciu de protecție, în condițiile legii, după caz, până la preluarea sa.

(3) Reprezentanții instituțiilor sau unităților sanitare ori ai serviciului de protecție au obligația de a se prezenta, cu celeritate, la locul unde persoana dispărută a fost găsită sau unde se află aceasta, în vederea preluării sale.

(4) După găsirea minorului, direcția generală de asistență socială și protecția copilului, sau, după caz, serviciul public de asistență socială în a cărei/cărui rază teritorială locuiește efectiv acesta, are obligația de a realiza, din oficiu, o evaluare psihosocială a acestuia în vederea identificării unor eventuale cazuri de abuz, neglijare, exploatare sau a oricărei forme de violență și dispunerii măsurilor de protecție corespunzătoare.

CAPITOLUL VII

Evidențe specifice activității de căutare a persoanelor dispărute



Prevederi generale

Art.63. - (1) În scopul identificării persoanelor dispărute, a persoanelor cu identitate necunoscută, precum și a rămășițelor umane neidentificate, Inspectoratul General al Poliției Române administrează baze electronice de date ce cuprind date cu caracter personal, înregistrări criminalistice și alte informații operative.

(2) Bazele de date prevăzute la alin. (1) cuprind semnalări referitoare la:

- a) persoane dispărute;
- b) persoane cu identitate necunoscută;
- c) rămășițe umane neidentificate.

(3) Bazele de date prevăzute la alin. (1) pot fi interoperabilizate între ele sau cu alte baze de date ori sisteme informatice aparținând Poliției Române ori cu baze de date relevante ale altor instituții, în scopul găsirii persoanelor dispărute, menținerii și asigurării ordinii și siguranței publice, prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor.

(4) Bazele de date prevăzute la alin. (1) se dezvoltă ținând cont de asigurarea compatibilității acestora cu Sistemul de Informații Schengen.

(5) În scopul aplicării prevederilor alin. (3), bazele de date relevante ale altor instituții se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Afacerilor Interne.

Semnalările privind persoanele dispărute

Art.64. - (1) Semnalările privind persoanele dispărute cuprind următoarele elemente:

a) datele prevăzute la art. 21 alin. (1) lit. a) - e), cu excepția imaginilor faciale cu date biometrice, datelor dactiloscopice și a profilelor ADN, obținute de polițiștii care desfășoară activități de căutare a unei persoane dispărute;

b) fotografii ale persoanei/persoanelor împreună cu care se presupune că se află minorul dispărut sau persoana pusă sub interdicție judecătorească, ale semnelor fizice particulare, ale bunurilor, obiectelor sau vehiculelor folosite de aceasta/acestea.



au fost obținute de polițiștii care desfășoară activități de căutare a minorului dispărut sau a persoanei puse sub interdicție judecătorească;

c) legături cu înregistrări dactiloscopice sau profil ADN aparținând persoanei dispărute, stocate în Sistemul AFIS Național, respectiv în Sistemul Național de Date Genetice Judiciare, denumite în continuare baze de date dedicate;

d) datele de contact ale unității teritoriale competente care are în lucru dosarul dispariției sau, după caz, ale organului de urmărire penală care are în lucru dosarul penal;

e) măsurile care trebuie luate în cazul găsirii persoanei dispărute;

f) legătura cu alte semnalări privind persoane dispărute.

(2) Semnalările prevăzute la alin. (1) se referă la:

a) persoanele sesizate pe teritoriul României ca fiind dispărute;

b) persoanele sesizate pe teritoriul altor state ca fiind dispărute, dar cu privire la care sunt date și informații că se află pe teritoriul României;

c) persoana/persoanele în compania cărora se presupune că se află minorul dispărut sau persoana pusă sub interdicție judecătorească.

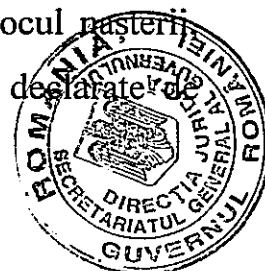
(3) Termenul de stocare a semnalărilor prevăzute la alin. (1) este de 5 ani de la data clasării dosarului dispariției, cu excepția cazurilor în care datele sunt utilizate în cadrul unor proceduri judiciare, situație în care urmează regimul probelor.

(4) În scopul verificării dovezii prevăzute la art. 30 alin. (2) din Legea nr. 248/2005 privind regimul liberei circulații a cetățenilor români în străinătate, cu modificările și completările ulterioare, personalul Poliției de Frontieră Române cu atribuții în acest sens are acces la baza de date privind persoanele dispărute.

Semnalările privind persoanele cu identitate necunoscută

Art.65. - (1) Semnalările privind persoanele cu identitate necunoscută cuprind următoarele elemente:

a) numele și prenumele, precum și orice pseudonime, data și locul nașterii, numele și prenumele părinților și cetățenia, astfel cum acestea sunt declarate de persoana cu identitate necunoscută;



- b) sexul;
- c) adresa de domiciliu, reședință și, după caz, adresa imobilului unde locuiește efectiv, astfel cum acestea sunt declarate de persoana cu identitate necunoscută;
- d) semnele fizice particulare, obiective și inalterabile;
- e) descrierea articolelor de îmbrăcăminte purtate de persoana cu identitate necunoscută, a bunurilor, bagajelor sau a mijloacelor de comunicații;
- f) fotografii ale persoanei cu identitate necunoscută, ale semnelor fizice particulare, precum și ale bunurilor, obiectelor sau vehiculelor folosite de aceasta;
- g) legături cu înregistrări dactiloscopice sau profil ADN aparținând persoanei cu identitate necunoscută, stocate în bazele de date dedicate;
- h) date privind comiterea de infracțiuni sau contravenții;
- i) mențiunea că persoanele în cauză au fost înarmate sau violente;
- j) informații privind imobilul în care locuiește persoana cu identitate necunoscută sau a instituției publice sau private în care aceasta este deținută, custodiată sau internată;
- k) informații privind data și locul în care persoana cu identitate necunoscută a fost găsită;
- l) datele de contact ale unității de poliție care a introdus semnalarea;
- m) legătura cu alte semnalări.

(2) Semnalările prevăzute la alin. (1) se referă la:

- a) persoanele cu identitate necunoscută aflate pe teritoriul României;
- b) persoanele cu identitate necunoscută aflate pe teritoriul altor state, cu privire la care sunt date și informații că s-au născut sau au locuit în România.

(3) Termenul de stocare a datelor prevăzute la alin. (1) este de 5 ani de la data identificării persoanei, cu excepția cazurilor în care datele sunt utilizate în cadrul unor proceduri judiciare, situație în care urmează regimul probelor.

(4) În vederea identificării persoanei, elementele prevăzute la alin. (1) lit. a) – f) pot fi date publicității.

Semnalările privind rămășițe umane neidentificate



Art.66. - (1) Semnalările privind rămășițele umane neidentificate cuprind următoarele elemente:

- a) sexul;
- b) semnele fizice particulare, obiective și inalterabile;
- c) descrierea articolelor de îmbrăcăminte, a bunurilor, bagajelor sau a mijloacelor de comunicații găsite asupra cadavrului sau în apropierea sa;
- d) fotografii ale rămășițelor umane neidentificate;
- e) fotografii ale elementelor prevăzute la lit. c);
- f) legături cu înregistrări dactiloscopice sau profil ADN aparținând rămășițelor umane neidentificate, stocate în bazele de date dedicate;
- g) informații privind data și locul unde au fost găsite rămășițele umane neidentificate;
- h) datele de contact ale unității de poliție care a introdus semnalarea;
- i) legătura cu alte semnalări.

(2) Semnalările prevăzute la alin. (1) se referă la rămășițele umane neidentificate găsite:

- a) pe teritoriul României;
- b) pe teritoriul altor state, cu privire la care sunt date și informații că aparțin unor persoane care s-au născut sau au locuit în România.

(3) Termenul de stocare a datelor prevăzute la alin. (1) este de 5 ani de la data identificării persoanei căreia îi aparțin rămășițele umane neidentificate, cu excepția cazurilor în care datele sunt utilizate în cadrul unor proceduri judiciare, situație în care urmează regimul probelor.

(4) În vederea identificării persoanei căreia îi aparțin rămășițele umane neidentificate, elementele prevăzute la alin. (1) lit.a) – e) pot fi date publicității. Fotografiile destinate publicității trebuie să asigure respectul datorat persoanei decedate.



Dosarul persoanei expuse riscului de dispariție

Art.67. - (1) În scopul găsirii cu celeritate a unor persoane dispărute, se constituie dosare ale persoanelor expuse riscului de dispariție, în cuprinsul cărora sunt stocate date și informații necesare pentru realizarea activității de căutare.

(2) În înțelesul prezentului articol, sunt considerate persoane expuse riscului de dispariție:

a) copiii care beneficiază de protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi, prevăzută de Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) persoanele internate medical, potrivit Legii sănătății mintale și a protecției persoanelor cu tulburări psihice nr. 487/2002, republicată;

c) minorii cu plecări repetate de la domiciliu.

(3) Dosarul persoanei expuse riscului de dispariție se constituie și se păstrează, în condiții de securitate și confidențialitate, de către:

a) serviciile publice de asistență socială care au în evidență copii prevăzuți la alin. (2) lit. a);

b) instituția care deține dosarul pacientului, în cazul persoanelor prevăzute la alin. (2) lit. b);

c) unitatea competentă teritorial, în cazul persoanelor prevăzute la alin. (2) lit. c);

(4) Dosarul persoanei expuse riscului de dispariție cuprinde:

a) formularul standard de cunoaștere a persoanei;

b) fișa impresiunilor decadactilare, exclusiv pentru persoanele care au împlinit vârsta de 12 ani; acestea se păstrează în plic sigilat;

c) fotografia recentă a persoanei; fotografia trebuie corelată cu schimbările fizionomice ale persoanei, fără ca vechimea acesteia să depășească un an;

d) fotografii ale semnelor fizice particulare, obiective și inalterabile.

(5) Formularul standard de cunoaștere a persoanei cuprinde date referitoare



a) identitatea persoanei: numele și prenumele, numele anterioare, orice pseudonime, codul numeric personal, data și locul nașterii, numele și prenumele părinților, cetățenia;

b) locuința persoanei: adresa de domiciliu, reședință și, după caz, adresa imobilului unde locuiește efectiv;

c) documentele utilizate în mod curent de persoană: seria și numărul actului de identitate, a documentelor de trecere a frontierei de stat, a permisului de conducere ori a unor documente de acces sau de plată electronică;

d) descrierea persoanei: vârsta, concordanța între aspectul persoanei și vârsta acesteia, sexul, semnele fizice particulare, obiective și inalterabile;

e) mijloacele de comunicații sau de tehnologia informației utilizate în mod curent de persoană: tip, număr de telefon, codul IMEI sau alt identificator;

f) consumul de alcool, droguri sau alte substanțe stupefiante;

g) comportamentul obișnuit al persoanei: temperamentul, caracterul, aptitudinile speciale, locuri frecventate, atitudinea față de normele legale, probleme familiale sau de serviciu, tendințe suicidale, cunoașterea datelor de contact ale reprezentanților legali, limba cunoscută, alimentația preferată, traseul obișnuit de deplasare și obiceuri de călătorie;

h) dispariții anterioare: dacă acestea au fost sesizate sau nu unităților de poliție, frecvența acestora, locurile în care s-a deplasat în aceste situații.

(6) Unitățile de poliție acordă sprijin de specialitate instituțiilor prevăzute la alin. (3) lit. a) și b) în vederea constituirii dosarului persoanei expuse riscului de dispariție, fără ca datele din dosar să fie stocate de către unitățile de poliție. În cazul persoanelor expuse riscului de dispariție prevăzute la alin. (2) lit. c), dosarul persoanei expuse riscului de dispariție se constituie pe baza datelor comunicate de către reprezentantul legal al minorului, iar datele din dosar sunt stocate de către unitățile de poliție.

(7) Prin ordin comun al ministrului afacerilor interne, ministrului muncii și protecției sociale și ministrului sănătății se stabilesc aspecte administrative și procedurale privind cooperarea între unitățile de poliție și instituțiile prevăzute la alin.



(3), constituirea dosarului persoanei expuse riscului de dispariție, precum și măsurile de confidențialitate și securitate a datelor și informațiilor din cuprinsul dosarului.

(8) Unitatea de poliție sesizată cu dispariția și unitatea teritorială competentă au acces la dosarul persoanei expuse riscului de dispariție și dreptul de a prelucra datele din cuprinsul acestuia.

(9) Dosarul persoanei expuse riscului de dispariție se distruge atunci când:

a) persoana nu mai beneficiază de protecția specială a copilului lipsit, temporar sau definitiv, de ocrotirea părinților săi, prevăzută de Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) după trecerea unui termen de 3 ani de la data externării persoanei cu tulburări psihice.

c) la împlinirea vârstei de 18 ani, în cazul persoanelor prevăzute la alin. (2) lit. c);

CAPITOLUL VIII

Cooperarea internațională

Primirea unor cereri de asistență

Art.68. - (1) Poliția Română răspunde cererilor de asistență formulate de către autorități competente din alte state, referitoare la căutarea pe teritoriul României a unor persoane dispărute, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 103/2006 privind unele măsuri pentru facilitarea cooperării polițienești internaționale, republicată.

(2) Cu excepția cazurilor în care prin acorduri, convenții sau tratate internaționale la care România este parte sau prin instrumente juridice relevante ale Uniunii Europene nu se stabilește altfel, căutarea persoanelor dispărute la solicitarea altor state se realizează potrivit procedurilor prevăzute de prezenta lege.



Formularea unor cereri de asistență

Art.69. - (1) În cazul în care sunt date și informații cu privire la prezența persoanei dispărute pe teritoriul altui stat, Poliția Română poate solicita sprijin autorităților competente din statul respectiv în vederea găsirii persoanei în cauză, comunicând acestora datele și informațiile necesare în acest sens.

(2) Dacă solicitările se adresează unor autorități competente din state cu care România nu a încheiat tratate sau acorduri privind cooperarea polițienească internațională, Poliția Română cooperează cu Departamentul Consular din cadrul Ministerului Afacerilor Externe pentru transmiterea acestora cu celeritate.

CAPITOLUL IX

Plângerea împotriva măsurilor luate sau dispuse în temeiul prezentei legi

Dreptul de a face plângere

Art.70. - (1) Orice persoană interesată poate face plângere împotriva măsurilor luate sau dispuse de polițiștii din cadrul unității teritoriale competente, în baza prezentei legi, atunci când consideră că prin acestea s-a adus o vătămare intereselor sale legitime sau ale persoanei dispărute.

(2) Introducerea plângerii nu suspendă aducerea la îndeplinire a măsurii care formează obiectul plângerii.

Plângerea împotriva măsurilor dispuse de polițiștii din cadrul unității teritoriale competente

Art.71. - (1) Plângerea împotriva măsurilor dispuse de polițiștii din cadrul unității teritoriale competente în temeiul prezentei legi se adresează șefului inspectoratului de poliție județean sau al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București și se depune, fie direct la acesta, fie la unitatea teritorială competentă în care este încadrat polițistul care a dispus măsura.

(2) Când plângerea a fost depusă la unitatea teritorială competentă, aceasta este obligată ca, în termen de 24 de ore de la primire, să o înainteze șefului inspectoratului



de poliție județean, însoțită de explicații exprimate în scris, atunci când acestea sunt considerate necesare.

(3) Șeful inspectoratului de poliție județean sau al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București se pronunță cu privire la plângere, prin decizie motivată, în termen de cel mult 10 zile de la primire. Un exemplar al deciziei se comunică de îndată persoanei care a făcut plângerea.

(4) Împotriva deciziei prevăzute la alin. (3) se poate face plângere la judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul tribunalului în a cărei circumscripție se află unitatea teritorială competentă, în termen de 30 de zile de la data comunicării acesteia sau de la expirarea termenului prevăzut la alin. (3), dacă plângerea nu a fost soluționată sau comunicată în acest termen.

(5) Plângerea se judecă, în regim de urgență și cu precădere, cu citarea persoanei care a formulat-o și a inspectoratului de poliție județean sau a Direcției Generale de Poliție a Municipiului București. Neprezentarea acestora nu împiedică judecarea cauzei.

(6) Hotărârea prin care se soluționează plângerea este executorie.

Plângerea împotriva încheierilor sau hotărârilor pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți

Art. 72. – (1) Împotriva încheierilor sau hotărârilor pronunțate de judecătorul de drepturi și libertăți potrivit art. 40 alin. (4) sau (6), art. 42 ori art. 71 alin. (6) persoana în cauză și inspectoratul de poliție județean, respectiv, Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, pot formula contestație la tribunalul din care face parte judecătorul de drepturi și libertăți, în termen de 3 zile de la data comunicării hotărârii sau de la data luării la cunoștință despre aceasta. Contestația nu suspendă executarea încheierii sau hotărârii.

(2) Contestația se judecă, în ședință publică, cu citarea persoanei care a formulat-o și a reprezentantului legal al inspectoratului de poliție județean sau al Direcției Generale de Poliție a Municipiului București. Persoanele citate pot depune *memorii* și concluzii scrise.



(3) Instanța se pronunță prin sentință definitivă, în ședință publică.

(4) Sentința se comunică persoanei în cauză și inspectoratului de poliție județean sau Direcției Generale de Poliție a Municipiului București.

CAPITOLUL X

Infrațiuni

Sesizarea nejustificată a dispariției unei persoane

Art.73. - (1) Sesizarea unităților de poliție cu privire la dispariția unei persoane, cunoscând că această situație este nereală, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Producerea sau ticluirea de dovezi nereale, în scopul de a dovedi dispariția unei persoane sau pentru a determina utilizarea unor metode speciale de căutare a unei persoane dispărute, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoarea de la unu la 5 ani.

(3) Nu se pedepsește persoana care a săvârșit faptele prevăzute la alin. (1) și (2), dacă declară, înainte de declanșarea procedurilor de căutare a persoanei dispărute, că sesizarea sau dovezile sunt nereale.

Obstrucționarea procedurilor de căutare

Art.74. - Fapta persoanei care, după ce a fost avertizată asupra consecințelor legale la care se expune:

a) împiedică, fără drept, personalul autorităților competente să efectueze, în condițiile prezentei legi, un act de căutare a persoanei dispărute;

b) refuză să pună la dispoziția polițiștilor care desfășoară activitatea de căutare a unei persoane dispărute, în tot sau în parte, datele, informațiile, înscrisurile sau bunurile deținute, care i-au fost solicitate în mod explicit, în condițiile legii;

c) furnizează date și informații nereale ori nu spune tot ce știe în legătură cu faptele sau împrejurările esențiale cu privire la care este întrebat în legătură cu o persoană dispărută



constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la un an sau cu amendă, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

CAPITOLUL XI

Dispoziții tranzitorii și finale

Termene pentru adoptarea normelor subsecvente

Art.75. - (1) Protocoalele prevăzute la art. 22 alin. (3) și la art. 53 alin. (2) se încheie în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentului articol.

(2) Hotărârea Guvernului prevăzută la art.63 alin.(5) și ordinul comun prevăzut la art. 67 alin. (7) se emit în termen de 4 luni de la data intrării în vigoare a prezentului articol.

(3) Actele subsecvente prevăzute la art. 22 alin. (3), art. 53 alin. (2), art.63 alin.(5) și la art. 67 alin. (7) intră în vigoare, cel mai devreme, la 4 luni de la data publicării prezentei legi.

Situația cauzelor privind persoanele dispărute aflate în lucru

Art.76. - În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, unitățile de poliție, sub coordonarea unităților teritoriale competente, procedează la evaluarea tuturor cauzelor privind persoanele dispărute aflate în lucru și, după caz, la constituirea dosarului dispariției sau clasarea acestora.

Calculul termenelor

Art.77. - (1) Termenele prevăzute de prezenta lege încep să curgă de la data calendaristică și, acolo unde este cazul, de la ora prevăzute în documentele prin care se consemnează situația ce determină curgerea acestora.

(2) Termenele stabilite de prezenta lege pe luni sau pe ani se împlinesc la sfârșitul zilei corespunzătoare a ultimei luni a termenului, respectiv la sfârșitul zilei corespunzătoare a ultimei luni a termenului.



corespunzătoare din ultimul an al termenului; dacă această zi cade într-o lună care nu are zi corespunzătoare, termenul se împlinește la sfârșitul ultimei zile a acelei luni.

(3) La calcularea termenelor stabilite de prezenta lege pe ore sau pe zile nu se socotește ora, respectiv ziua de la care începe să curgă termenul; termenele pe ore sau pe zile se împlinesc la sfârșitul ultimei ore, respectiv la sfârșitul ultimei zile a termenului; termenele pe ore se calculează pe ore consecutive, iar termenele pe zile se calculează pe zile calendaristice consecutive.

Activități de informare

Art.78. – Pentru o perioadă de 1 an de la data intrării în vigoare a prezentului articol, Ministerul Afacerilor Interne și Poliția Română desfășoară activități de informare a populației cu privire la drepturile și obligațiile persoanelor și la drepturile și obligațiile organelor de aplicare a legii, astfel cum rezultă din aplicarea prezentei legi.

Intrarea în vigoare a legii

Art.79. - Cu excepția art. 5 alin. (2) și (3), art. 6 alin. (1), art. 7 alin. (1), art. 22 alin. (3), art. 53 alin. (2), art.63 alin.(5), art. 67 alin. (7), art. 75 și art. 78, care se aplică de la data intrării în vigoare, prezenta lege se aplică după expirarea unui termen de 4 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

